

DECEMBER 2022 - JANUARI 2023

Informatieblad

In de Advent wekt onze Moeder de H. Kerk ons heilig geloof weer op. “Zie eens, in deze tijd van verwachting, naar al die profetieën die over Jezus uw Verlosser spreken, hoe ze alle in Hem vervuld zijn! Dat moet uw geloof nog vaster maken!” Het is haar goede zorg, want de H. Schrift zegt dat het om geloven gaat, dat het geloof van beslissende betekenis is, dat het noodzakelijk is tot onze eeuwige zaligheid. “Zonder geloof is het onmogelijk, welgevallig te zijn; want wie tot God wil naderen, moet geloven, dat Hij bestaat, en dat Hij beloner is voor hen, die Hem zoeken.” (*Hebr. 11, 6*)

Van ons wordt het ja-woord van het geloof tot de God van de waarheid verwacht, die zich heeft geopenbaard! “Geef Mij uw hart.” (*Spr. 23, 26*) Credo komt van het Latijnse credere en cor dare: zijn hart schenken. Wat is hier de uitwisseling tussen God en de mens anders dan de vrije wil! Afvalligheid van God werd in het Oude Testament altijd als echtbreuk veroordeeld. Het geloof doet ons anders beminnen.

Het geloof komt niet uit het onderbewustzijn. God heeft tot ons gesproken! Als wij mensen met elkaar kunnen spreken, zou God dat niet kunnen! “Het geloof ontstaat door de prediking!” (*Rom. 10, 17*) “Ik ben het licht van de wereld,” zegt Jezus. (*Jh. 8, 12*) Het geloof doet ons anders denken. De Romeinse Catechismus zegt: “Slechts hij gelooft in eigenlijke zin, die iets van iemand anders op diens gezag zonder enige twijfel als een zekere overtuiging aanneemt”. (*1, 2, 2*) God wil van ons horen: “Alles wat U mij zegt en laat zeggen, neem ik aan, dat neem ik in mij op, daarop bouw en vertrouw ik, omdat Gij de Waarheid zelf zijt!” Daarom zeggen wij zo vaak amen: zeker, het is zo!

“De rechtvaardige leeft uit het geloof!” (*Hab. 2, 4; Rom. 1, 17*) Het geloof doet ons anders leven. Nu gelooft men niet meer. Welk een immoraliteit zien we dientengevolge na 60 jaar in de samenleving! De details wil ik u hier besparen. Zelfs kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders drijven mee.

Trouw in geloof wordt beloofd! “Thans zien wij in een wazige spiegel; straks van aangezicht tot aangezicht. Thans ken ik slechts ten halve; straks ten volle, zoals ikzelf ben gekend.” (*1 Kor. 13, 12*)

De foto op het voorblad toont ons het H. Huisgezin van Nazareth. Het is een houtsnijwerk in de St. Willibrordkerk te Utrecht, dat in de doorloop hangt tussen kerk en kapel. Het Kind Jezus wijst vooral ons op het kruis. En zoals Jezus in het heilig Evangelie telkens weer doet, eist Hij geloof, prijst het, en zegt zelfs: “Zalig is hij, die zich niet ergert aan Mij”, (*Mt. 11, 6; Lc. 7, 23*) niet vanwege Mijn kind-zijn, niet vanwege Mijn verlosserslijden en ook niet vanwege de offervaardigheid die Ik van u vraag.

De H. Maagd Maria is de Moeder van alle waar gelovigen. Zij werd al door haar nicht Elisabeth in de H. Geest geprezen: “Zalig zij die heeft geloofd, want wat haar namens de Heer is gezegd, zal worden vervuld!” (*Lc. 1, 45*) Zie, hoe onze verlossing van het geloof afhangt! Maria volhardde in het geloof, ook nog toen zij onder het kruis stond! Vragen wij haar: “Dat wij zo vast als u mogen geloven!” Bid daarom dagelijks uw Rozenhoedje. Breng uzelf telkens weer in de invloedssfeer van het Evangelie. En Maria zal helpen uw geloof zuiver te bewaren. Genadevolle Advent!

Pater Carlo de Beer

Preek van Mgr. Marcel Lefebvre

op 8 december 1975 in Ecône

bij gelegenheid van de priesterwijding van de Diaken
Franz Schmidberger en de hernieuwing van de belofte van trouw
van de leden van de Priesterbroederschap St. Pius X

In de Naam van de Vader en d Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Dierbare Medebroeders! Dierbare Vrienden!

“Virgo fidelis ora pro nobis – U getrouwe Maagd, bid voor ons!”

Als er één deugd is die we vandaag op een heel bijzondere manier nodig hebben, dan is het wel trouw, trouw zijn. En wat betekent deze trouw, deze fidelitas? Fidelitas komt van het woord fides, geloof, en dit woord betekent geloof hebben. Maar fidelitas houdt meer in dan geloof, het houdt volharding in het geloof in, volharding in de geest van het geloof, volharding in het leven vanuit het geloof, niet slechts voor één dag, niet slechts voor één maand, maar voor ons hele leven. Deze trouw houdt in dat men zich houdt aan de geloften die men heeft afgelegd, de verbintenissen die men is aangegaan. Trouw is bovenal een eigenschap van God zelf, en weliswaar in haar volheid, in haar volmaaktheid, in haar oneindigheid. God is trouw. God is trouw aan zichzelf. God is trouw aan al Zijn beloften. God is trouw aan allen die

Hij liefheeft. Dit is de trouw die het voorbeeld, het model moet zijn voor onze eigen trouw.

En vandaag, mijn beste vrienden, en vooral u, beste Franz, die zojuist de genade van het priesterschap hebt ontvangen, verplicht uzelf tegenover

God, de door deze genade u opgelegde plichten als priester trouw te vervullen. In de gebeden van de priesterwijding staat een woord dat deze trouw goed beschrijft, het is de constantia, de standvastigheid, de volharding in het houden van de gelofte die u hebt afgelegd. En wanneer trouw wordt gecombineerd met de deugd van het geloof, en het geloof de grondslag en het beginsel is van uw handelingen, dan vormen trouw en geloof samen de deugd van standvastigheid. Wij vragen de Heilige Geest u deze deugd van standvastigheid te schenken, de gave van sterkte voor uw priesterschap, zodat u standvastig bent, standvastig in uw trouw aan God, trouw aan de verplichtingen die u vandaag plechtig bent aangegaan toen u de genade van het priesterschap ontving en luisterde naar alle vermaningen en raadgevingen die de bisschop u gaf bij het verlenen van deze genade van het priesterschap. Wees trouw!

Maar ook u, beste vrienden, die vandaag opnieuw uw belofte in de Broederschap afleggen, wees trouw, trouw aan uw verplichtingen. En wanneer God trouw was en nog steeds trouw is, dan is dat omdat Hij semper idem is, altijd dezelfde is. God is altijd dezelfde en juist op deze onveranderlijkheid van Zijn volmaaktheid, Zijn oneindigheid, Zijn eeuwig wezen is Zijn trouw gebaseerd, die voor ons zo heilig is. Omdat we verenigd zijn met God, houden we vast aan ons geloof. Ons geloof is niets anders dan God zelf, die in onze geest, in ons hart, in onze wil aanwezig is. Het is

de Allerheiligste Drievuldigheid die in ons woont, het is Onze Heer Jezus Christus, die God is, die in ons woont. Daarin ligt onze trouw. Bij onze Doop hebben wij beloofd het geloof vast te houden tot in alle eeuwigheid, voor altijd, niet voor één dag, maar voor eeuwig.

Als men een voorbeeld van deze trouw in de geschiedenis van de mensheid kan noemen, dan is het wel de heilige Maagd Maria. Ook zij was trouw. Zij was al trouw voordat ze haar Fiat uitsprak. Zij was geheel zuiver, geheel heilig, geheel verbonden met de goede God. Zij was God trouw tot in het diepste van haar wezen, en sinds ze haar Fiat had uitgesproken, was ze ook trouw aan Onze Heer Jezus Christus, was ze trouw aan haar Zoon die God is. Zij was Hem trouw gedurende haar hele leven, ondanks alle beproevingen, alle twijfels, alle moeilijkheden, alle tegenstrijdigheden, ondanks alle ergernissen. De heilige Maagd Maria was altijd trouw

aan Onze Heer Jezus Christus, haar goddelijke Zoon. Zij heeft Hem nooit in de steek gelaten, zelfs niet toen Hij aan het kruis hing. Terwijl de apostelen gevluht waren en Hem hadden verlaten, terwijl haar Zoon met bloed bedekt was, dood, verlaten door allen, in zekere zin ook verlaten door God, bleef de heilige Maagd Maria bij Hem: “Stabat mater juxta crucem”. Zij zette ook het werk van haar goddelijke Zoon voort. Zij heeft het niet in de steek gelaten, want ze was aanwezig bij het ontstaan ervan, het Pinkstergebeuren. De heilige Maagd Maria was daar, omdat Onze Heer Jezus Christus wilde dat de apostelen door haar bemiddeling genade zouden ontvangen. Dus vervulde ze trouw haar plichten. Zij was Onze Lieve Heer altijd trouw, en dat is ze nog steeds, ook tegenwoordig nog. Zij heeft maar één wens: ervoor zor-

gen dat we stevig verbonden blijven met Onze Heer, met ons geloof. Het is haar eer, het is haar hartenwens, het is haar leven, dat wij met hart en ziel met Onze Heer Jezus Christus verenigd zijn. Ook in het Oude Testament is deze trouw van grote betekenis.

Wij zien aan het voorbeeld van de heilige Maagd Maria, die onder Gods schepselen het meest volmaakte voorbeeld van trouw was en is, hoe de trouw God dierbaar is en hoezeer God wil dat wij trouw zijn. Als Hij zichzelf en aan al Zijn beloften trouw is, wil Hij ook dat wij aan onze beloften trouw zijn. De hele geschiedenis van het Oude Testament is niets anders dan de geschiedenis van Israëls trouw of ontrouw aan hun God. God heeft de zonen van Israël werkelijk streng gestraft toen zij ontrouw wa-

ren, toen zij van God afweken, toen zij zich niet aan hun verbond hielden. God heeft hen aan hun vijanden overgeleverd, Hij heeft hen bijna vernietigd, Hij stond zelfs toe dat de Tempel van Jeruzalem werd verwoest, omdat zij hun God ontrouw waren.

Dit is een voorbeeld dat wij nooit mogen vergeten, en dat mij tegenwoordig met betrekking tot onze Kerk zeer waardevol, zeer heilzaam lijkt. Natuurlijk heeft de Kerk de belofte van eeuwig te zijn, de belofte van eeuwig leven, de Kerk zal niet vergaan, maar zij kan door verschrikkelijke beproevingen moeten gaan en ontrouw zijn aan haar God, althans voor het grootste deel, omdat de Schrift ons vertelt dat er op een dag op deze aarde misschien nog maar weinig gelovigen over zijn. Er zullen dus in de geschiedenis van de Kerk verschrikkelijke momenten zijn, waarop het voor ons lijkt alsof de Kerk zelf het geloof verliest. Beleven wij heden ten dage

niet die tijd, of tenminste één van die tijden, die de algemene afval van het geloof voorbereiden? Kan men zeggen dat tegenwoordig de Kerk een voorbeeld is van opmerkelijke trouw aan het geloof? Integendeel, het lijkt erop dat zij bezig is het geloof in God helemaal op te geven, Onze Heer Jezus Christus helemaal te verlaten, want trouw aan het geloof omvat ook, zou ik zeggen, het woord “altijd – semper”. Trouw die niet voor altijd wordt gegeven, is geen ware trouw. “God altijd trouw zijn”: dit “altijd” omvat het verleden, het heden en de toekomst. Dus als we trouw willen zijn, moeten we ook trouw zijn aan het verleden, aan het geloof dat altijd het geloof van de Kerk is geweest. Wij moeten God trouw zijn in wat de Kerk heeft verkondigd, in wat de apostelen hebben verkondigd, in wat de hele Kerk door de eeuwen heen heeft verkondigd, in wat de heiligen ons door de eeuwen heen hebben voorgeleefd. Wij moeten trouw zijn

aan deze leer van de Kerk, en wij die tot deze Kerk behoren, die lid zijn van deze Kerk, moeten trouw zijn aan onze voorouders, aan het geloof van onze voorouders, aan het geloof van de Kerk van alle tijden. Als we dat niet zijn, kunnen we niet zeggen dat we trouw zijn. En als we maar een paar dagen ontrouw zijn geweest, zijn we degenen die ons zijn voorgaan niet waardig geweest. Dit geloof moet door de eeuwen heen standhouden, en in ons geval het gehele leven. Aan dit geloof moeten wij absoluut vasthouden, want ons geloof is God, is Onze Heer Jezus Christus, is de eeuwigheid, is de eeuwige gelukzaligheid, is het Mystieke Lichaam van Onze Heer Jezus Christus, is de hemel.

Wij kunnen ons niet losmaken van datgene wat ons hele leven vormt, de zin van ons bestaan, de zin van onze verlossing, de bestaansreden van de Kerk. Daarom moeten wij deze liefde voor de Kerk in ons hart bewaren, deze diepe liefde voor onze heilige katholieke Kerk, waarin Onze Lieve Heer alle schatten van Zijn leven en genade heeft neergelegd.

Wij moeten ook de heilige Maagd Maria trouw zijn, aan wie Onze Heer Jezus Christus al Zijn genaden heeft toevertrouwd, opdat ze ons door haar worden uitgedeeld. Als we echt trouw zijn aan de Kerk, als we echt trouw zijn aan de heilige Maagd Maria, dan zijn we er zeker van dat we in

de waarheid leven, wat er ook komt, wat er ook aan ergernissen om ons heen gebeurt, wat er ook tegen ons gezegd wordt, wat er ook gedacht of geschreven of gepubliceerd wordt. Wij blijven trouw, trouw aan wat de Kerk altijd heeft geloofd, trouw aan wat de heiligen ons hebben voorgeleefd.

Laten we dus proberen met heel onze ziel, met heel ons hart trouw te zijn, zodat de goede God op een dag tegen ons kan zeggen: “Euge serve bone et fidelis – Heel best, goede en trouwe dienaar, over weinig bent u getrouw geweest, over veel ik u stellen; ga binnen in de vreugde van uw Heer”. (Mt 25, 21) Onze Heer heeft ons een eeuwige beloning beloofd als we trouw zijn. Laten we daarom de heilige Maagd Maria vragen ons de genade van volharding en trouw tot het einde toe te schenken.

In de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw

Dignare me laudare te, Virgo Sacrata.

V. Geerebaert C.ss.R.
(Leuven, St.-Alfonsus-Drukkerij, 1930)

Koningin van de Profeten, bid voor ons.

Wanneer ons goede katholieke volk aan profeten denkt, dan rijzen voor zijn verbeelding mannen op met Gods geest beziel, die op indrukwekkende wijze de toekomst voorspelden. Die opvatting van het profetenambt strookt niet geheel met de waarheid, want al is het waar dat vele profeten de toekomst voor de ogen van hun tijdgenoten hebben onthuld, daar zijn toch ook profeten geweest, die nooit een voorspelling hebben gedaan. Mozes was de grootste van alle profeten, maar hij was geen ziener van de toekomst.

Wat dan werkelijk profeten zijn?

Het zijn mannen Gods, aan wie de Allerhoogste Zijn wil openbaart met de bedoeling deze aan de mensen te doen meedelen, hetzij voor de toekomst, hetzij voor de tegenwoordige tijd. Zoals wij reeds toegaven, hebben de meeste van deze mannen een tipje opgelicht van de sluier die over de toekomst lag en zij lieten de grote figuur van de Messias in het verschiep schemeren, want zij wezen op Hem als op de Verlosser, die het Joodse geslacht ere zou aandoen, en die gedachte moest het volk ook moed inspreken.

Van die mannen Gods wordt Maria de koningin genoemd, niet omdat zij evenals die herauten van het Oude Verbond de misbruiken die onder het volk heersten, bestreed en Gods rechten handhaafde, maar omdat zij aan het mensdom de Verlosser heeft geschonken, die op meer gezaghebbende wijze dan de profeten, zowel onder het Joodse volk als onder alle volkeren van de aarde de rechten van God zou voorstaan en een nieuwe wet invoeren.

Mozes

Onwillekeurig rijst de vraag: heeft Maria ooit voorspellingen gedaan?

Zeker is het, dat Maria nooit is opgetreden zoals de profeten van het Oude Verbond om de eenvoudige reden dat God nooit aan Maria de taak heeft opgedragen om in Zijn Naam voor het volk te verschijnen en op Zijn gezag te spreken.

Bovendien, omdat de gave van voorspellingen geen genade is, welke de persoon, die ze doet, aangenaam maakt in de ogen van God, en zij slechts ten bate van het algemeen belang verleend wordt, denken wij te mogen besluiten, dat er geen grond bestaat om die gave in Maria te veronderstellen.

Daarbij, zou Maria inderdaad profetes geweest zijn, dan had zij zeker de aandacht van haar tijdgenoten getrokken, terwijl toch het H. Evangelie voldoende laat doorschemeren, dat Maria onder haar volk doorging als een gewone moeder. Hoe anders te verklaren, dat bij Jezus' eerste optreden te Nazareth, in de stad dus waar Hij woonde, de Joden met een zekere verwondering, ja zelfs met minachting uitriepen: "Is Hij niet de zoon van de werkman en

van Maria?" Ware Maria werkelijk voor hen als profetes opgetreden, dan hadden de Joden zich niet afgevraagd, waar die nieuwe Leraar Zijn wijsheid en wetenschap had geput, zij zouden wel hebben verondersteld, dat Hij in de school van Zijn Moeder tot die verheven kennis was gekomen.

Al is het zo goed als zeker dat Maria nooit de toekomst voorspelde, dan wil dit toch niet zeggen, dat de toekomst haar in alles verborgen was. Zo schijnt het ons onbetwistbaar dat Maria vele bijzonderheden kende omtrent het lijden van haar goddelijke Zoon. Anders had zij haar ontzettend offer niet in het volle bewustzijn van zijn zwaarte kunnen brengen en waren haar verdiensten ook niet zo groot geweest. Het ligt trouwens voor de hand, dat God, die de grootste glorie voor Maria wenste, haar te voren haar hoge taak van Medeverlosseres in al haar huiveringwekkende klaarheid heeft doen overwegen.

Hoe echter te oordelen over de woorden van Maria's loflied, het Magnificat, waarin zij zegt: "Alle volkeren zullen mij zalig prijzen?" Is dat soms niet een voorspelling? Wij denken niet dat die woorden, door haar gesproken, noodzakelijkerwijze eisen dat haar verheerlijking door alle geslachten haar op bovennatuurlijke wijze door de H. Geest medegedeeld werd. Maria immers was begaafd met een verstand, dat het onze in diepte en speurzinnig overtrof. Als zij nu haar waardigheid van Moeder Gods kende, zal zij vanzelf hebben begrepen, dat de volkeren die voor Christus de knieën zouden buigen, ook Zijn Moeder hun hulde zouden brengen.

Maria is nog Koningin van de Profeten, omdat in haar verwezenlijkt wordt, wat de profeten voorspelden. Is het immers niet oneindig roemvoller de Verlosser in de schoot te dragen, dan Hem, enigermate omljnd, aan de wereld aan te kondigen? Is het niet verhevener de Moeder van de Beloofde van de volkeren te zijn, dan slechts als Zijn voorloper en heraut op te treden? De profeten mochten de Godmens wazig afgetekend aanschouwen in de nevelen van de toekomst, Maria echter mocht Hem dragen, strelen, kussen, aan haar hart drukken en haar tedere moederzorgen voor Zijn welzijn uitputten. De profeten waren nederige hofdienaars, die in de duistere nacht hun fakkels mochten zwaaien teneinde de weg te verlichten, die de koning betreden zou; Maria daarentegen is de overgelukkige moeder, die met fierheid en liefde haar Kind beschouwt, dat eenmaal de glorie van het mensdom zal uitmaken.

Wie zou Maria niet de Koningin van de Profeten noemen? Of betroffen de voorspellingen van het Oude Verbond niet vooral haar aanbidelijke Zoon en haarzelf?

Maria genoot de hoge eer, dat de eerste voorspelling, die over de wereld klonk, niet alleen haar gold, maar ook dat zij voortkwam uit de mond van God zelf. Wat immers sprak God op de drempel van het paradijs, die het schuldige mensenpaar weldra zou overschrijden om voortaan over een vervloekte aarde rond te dolen? Reeds had de Allerhoogste het vonnis over de eerste zondaars geveld, maar Vader als Hij was, gaf Hij toe aan de drang van Zijn medelijdend Hart en liet de stem van Zijn erbarming weerklinken: "Ik zal vijandschap stellen tussen u en de Vrouw!" Zo sprak de vertoornde God tot de duivel, en geen twijfel aan, of met deze woorden werd Maria de Moeder van de beloofde Messias bedoeld.

Ook een van de voornaamste profeten, Isaïas, heeft op de plechtigste wijze een voorspelling gedaan die rechtstreeks op Maria slaat. Staande vóór de wantrouwige koning Achaz verhief de Godsgezant zijn stem en sprak: "Een Maagd zal het leven schenken aan een Zoon". (*Is. 7, 14*) En al is het waar dat de andere voorspellingen niet onmiddellijk Maria beoogden, toch betroffen zij Jezus, haar Kind, en in geheel de heilsorde zijn Jezus en Maria onafscheidelijk met elkaar verenigd.

Isaïas

Wat ons ten slotte nog het recht geeft Maria als Koningin van de Profeten te huldigen is haar voorrang in de deugd; want welke deugden ook de profeten hebben gekenmerkt, Maria overtrof hen verre.

Hebben de patriarchen, zoals wij zagen, bijzonder uitgemunt door hun levendig onwankelbaar geloof, de karakteristieke deugd van de profeten is ongetwijfeld de hoop. Door de H. Geest verlicht en gedreven, verwachten zij met een onwankelbaar vertrouwen de komst van de beloofde Messias, zij voorspelden Zijn zegepraal en beschreven de heerlijkheid van het messiaanse rijk. En welk een zielensterkte moet hen hebben vervuld, omdat zij te midden van de algemene ontredde onwrikbaar bleven in hun vertrouwen! Want wie zou niet hebben gewankeld, als hij het Joodse volk om zijn ontrouw tegenover God, ofschoon genoeg gewaarschuwd en ernstig bedreigd, ten slotte in ballingschap zag weggesleurd, en de tempel, het onderpand van Gods bescherming, door vernielende handen in puin gestort! Wel mocht men in die benarde tijden uitroepen: “Waar, o Israël zijn uw dromen van grootheid en heerschappij gebleven? Zijn zij niet als rook in de wind vervluchtigd? En toch bleven de profeten bouwen op Gods woord, en vonden zij nog de kracht om de gemoederen op te beuren. Wat al klachten van vertwijfeling ook in hun oren klonken, zij bleven met van hoop stralende ogen naar het Oosten wijzen, waar de blijde dageraad zou aanbreeken, die de getrouwen van God redding, vreugde en glorie zou brengen.

Eerlijk gezegd, de hoop van de profeten werd geschokt en geslingerd zoals het schip dat in de woedende storm de weerloze prooi schijnt van de bruisende golven, en toch hief zij in de branding telkens het hoofd fier omhoog en bleef behouden; maar toch heeft het vertrouwen van Maria geweldiger schokken moeten doorstaan.

Al omhulde vaak een duistere nacht de profeten, in de donkerheid vernamen zij toch Gods stem en deze schonk hun een zekerheid, die door niets aan het wankelen kon gebracht worden; Maria daarentegen moest tegen alle hoop in, blijven hopen. Of moest haar niet een onverstaanbaar vertrouwen bezielen toen zij met de H. Jozef in het huwelijk verbonden, er vast van overtuigd bleef dat hij als echtgenoot, slechts de beschermer van haar maagdelijke zuiverheid zou zijn? Toen zij er vast op rekende, dat zij niet te schande zou gemaakt worden, toen de H. Jozef, over haar zwangerschap verontrust, het besluit vormde om zijn bruid in stilte te verlaten? Heeft zij het vertrouwen niet heldhaftig beoefend, toen zij, zonder middelen van bestaan, op Gods bevel naar Egypte vluchtte, als het ware met de hongerdood voor

haar en voor haar Kind voor ogen? En toen zij op de bruiloft van Kana de verlegen echtgenoten moed insprak, nadat haar bede door haar goddelijke Zoon schijnbaar werd afgewezen?

Maar haar vertrouwen straalde in de schitterendste glans op de kruin van Calvarië. Judas heeft Zijn Meester verraden, Petrus heeft Hem verloochend en de overige apostelen zijn in alle richtingen gevlucht. Jezus hangt daar in de grootste machteloosheid aan het kruis in stervenssmart. Zelfs de hemelse Vader schijnt Zijn eniggeboren Zoon aan Zijn zwakke menselijke krachten over te laten, want droef klinkt van het kruishout de bange klacht uit de mond van de goddelijke Martelaar: “Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?” En ten slotte nijgt Jezus het hoofd en

sterft. Alles schijnt menselijkerwijze gesproken verloren, en toch Maria's hoop staat daar ongebogen aan de voet van het kruis. Sterk door haar vertrouwen, twijfelt zij er geen ogenblik aan dat de overwinning door de dood op haar Kind behaald, slechts een schijnoverwinning is, en zij blijft er zeker van, dat het graf waarin het ontzielde lichaam van Jezus werd bijgezet, slechts een rustbed was, vanwaar Hij als overwinnaar van dood en hel zegevierend uit eigen macht zou verrijzen tot een nieuw, onsterfelijk leven.

Gebed: O goede Moeder Maria, wij benijden de profeten die lofzingend uw troon, de troon van hun Koningin omringen. Hun hoop die hen veilig tot de poort van de gelukzalige eeuwigheid leidde, heeft plaats gemaakt voor de liefde die hun hart voor het oneindige Goed verteert. Wij, arme ballingen, wij mogen slechts hopen eenmaal in het bezit van de hemelse genoegens te komen, waarvan zij voor eeuwig verzekerd zijn. O gij, die tijdens uw leven op aarde door de heilige hoop vast geankerd bleef in God, vermeerder ons vertrouwen, opdat wij uit die hoop ook sterkte putten om altijd volgens het Hart van God te leven en edelmoedig onze plichten te volbrengen. Amen.

Oefening: Wanneer ooit ongegronde angst of neerslachtigheid omtrent onze zaligheid ons hart zou willen bekruipen, ons dan met groot vertrouwen in Maria's armen werpen.

... wordt vervolgd ...

Het ware gezicht van de Vrijmetselarij

(vervolg en eind)

In het vorige artikel hebben we gezien dat de Vrijmetselarij de mens wil verheerlijken en hem alle macht op aarde en in de hemel wil geven. Een aantrekkelijk programma dat onze tijdgenoten wel aanspreekt. Maar als we ons beseffen dat deze verheffing van de mens noodzakelijkerwijs ten koste gaat van God, Schepper en Meester van alle dingen, dan wordt deze cultus van de mens, zoals we die hebben genoemd, een masker dat een grove belediging van dezelfde God verbergt.

Maar het kan nog erger. Wat zijn de gevolgen van het minachten van God? Is dat het geluk van de mens? Is dat de vrijheid, de gelijkheid, de broederschap? Nee, in het universum zijn God en de mens zo nauw met elkaar verbonden, dat men door de één te vernietigen de ander ook vernietigt. Als men God minacht, minacht men ook Zijn wetten. Welnu, men kan de door God opgestelde wetten niet minachten zonder de natuur geweld aan te doen.

Dus de cultus van de mens is niet alleen een oneindige belediging van

God, maar ook het bederf, de vernietiging en de zelfmoord van de mens. Daarom aarzelen we niet te zeggen dat de vrijmetselaars de voornaamste vijanden van de mensheid zijn en verantwoordelijk zijn voor alle tegenwoordige onheil, en we zullen dit aantonen.

Laten we allereerst luisteren naar wat Paus Leo XIII zegt:

“Een God die de wereld heeft geschapen, en die bestuurt door Zijn Voorzienigheid; een eeuwige wet die in het hart van elke mens is gegrift, en waarvan de voorschriften bevelen de orde van de natuur te respecteren en verbieden die te verstoren; ... ziedaar de beginselen van alle rechtvaardigheid en oprechtheid. Doe ze verdwijnen en het zal onmogelijk zijn te weten waaruit de wetenschap van de rechtvaardigheid en de onrechtvaardigheid bestaat. Wat betreft de moraal heeft alleen de ‘vrije moraal’ gratie gevonden bij de leden van de vrijmetselarij. Welnu, hoe ontoereikend een dergelijke moraal is, tot op welke hoogte zij dege-

lijkheid mist en zwicht voor de zucht naar passies, kan men maar al te goed zien door de trieste resultaten die ze al heeft opgeleverd. ... Men heeft in een rap tempo de rechtschapenheid en de integriteit van de zeden zien afnemen, de meest monsterlijke meningen zien groeien en sterker worden en overal de stoutmoedigheid van misdaden de pan uit zien rijzen”.¹

We kunnen slechts constateren dat de gerechtigheid hier beneden niet verwerkelijkt wordt. Waarom?

De eerste oorzaak is de zwakheid van de door de erfzonde geschonden menselijke natuur. Waarom al dat lijden, de ziektes, de oorlogen, de haat, de dood?

Alleen het katholieke geloof is in staat dit uit te leggen: “De menselijke natuur is door de erfzonde bedorven en daardoor veel ontvankelijker geworden voor het kwaad dan voor de deugd. Daardoor is de rechtschapenheid absoluut onmogelijk als de ongeordende bewegingen van de ziel niet beteugeld worden en de begeertes niet onderworpen zijn aan het verstand. Maar de Vrijmetselarij ontkent dat de vader van het menselijk ras heeft gezondigd en dat als gevolg daarvan de krachten van de vrije wil verzwakt zijn en neigen naar het kwaad. Daarentegen overdrijven zij het genot en de verhevenheid van de natuur en veronderstellen daarin het beginsel en het voorschrift van de rechtvaardigheid.

Zij zouden willen dat, naar het voorbeeld van het dier, de mens geen ander motief tot handelen had dan zijn verlangens. Deze opzet leidt tot de ontering van het menselijk geslacht en

doet het zich schandelijk storten in zijn ondergang.”²

Welnu, dit is wat de filosofen van de Verlichting zeiden:

Jean Baptiste Morelly stelde: “Ik zeg dat de ware politieke vrijheid van de mens erin staat te genieten zonder enig obstakel en zonder vrees van alles wat zijn natuurlijke begeertes kan bevredigen”.³

Voor Denis Diderot bestaat het ideaal uit “een koets, een gerieflijk appartement, fijn linnengoed en een geparfumeerd meisje” en voor Jean-Jacques Rousseau uit “eten, een vrouwmens en rust”.

Denis Diderot

Dat is het ideaal van de Vrijmetselarij. Dat is wat we wel de cultus van de bedorven mens kunnen noemen, die vroeg of laat eindigt in de cultus van de ondeugd. Want als de mens volhardt op de weg van de ondeugd en de losbandigheid, laat God hem over aan zijn verdorven zinnen. Vermoeid van het tevergeefs verlichten trekt het Licht zich terug. Verbannen uit de maatschappij, laat God de heidenen ten prooi vallen aan hun vulgaire begeerten, aan de onreinheid en het weerzinwekkende. Zij hebben God willen onteren, en zie, ze hebben zichzelf verlaagd. Filmsterren, popsterren, sporthelden, politieke helden, zeg me wiens afbeeldingen er op je muur hangen, en ik zal zeggen wie je aanbidt. God heeft hen gestraft en de aanbidders van de verdorven mens overgeleverd aan de verdorvenheid van de mens.

Inderdaad zien we de ondeugd zich overal opzichtig vertonen en zich opdringen, overal heerst zij als meester. De ondeugd is het moderne idool geworden, waarvoor men alles opoffert, ... zelfs kinderen.⁴

Wat is de rol van de Vrijmetselarij in deze ontarding van de mens?

“De ware politieke macht van de Vrijmetselarij is gelegen in diens vermogen om de parlementaire debatten te beïnvloeden door in de loge behandelde werken te gebruiken. Niemand betwist de maconnieke oorsprong van een zeker aantal aangenomen wetten sedert 1974: deze betreffende onder andere de kunstmatige inseminatie, de anticonceptie, het transplanteren van organen, de rechten van homoseksuelen, de op-

name in gesloten psychiatrische inrichting, euthanasie, de bijstandsuitkering, het opheffen van de doodstraf. ...”⁵

“Door de wet te wijzigen, kunt u het menselijke gedrag fundamenteel wijzigen. Dat fascineert me.”⁶

De wet betreffende de scheiding van 1884 (in Frankrijk) had als grondlegger de vrijmetselaar Alfred Naquet. “De scheiding is het gebruik van een vrijheid en het afschaffen van de scheiding is het doen verdwijnen van een vrijheid. ... Het is een wraak van de Staat op de Kerk.”⁷

Op 28 december 1967 laat de gedeputeerde Lucien Neuwirth, vrijmetselaar, stemmen over een wet die de contraceptie toestaat in Frankrijk, en die de 10 voorafgaande jaren uitgewerkt is in de loges.

“In 1953 gooide een groep artsen, Franstalige vrijdenkers, een eerste steen in de rustige vijver van de gangbare moraal. We besloten om ons in onze respectievelijke landen in te gaan zetten ten gunste van de vrijheid van conceptie. Wij waren zonder meer de anonieme stuwende kracht. Om de

sociale actie in de filosofische te verankeren is er niet alleen een goed plan nodig, maar ook een goed werktuig. Al deze voorwaarden worden verenigd in de vrijmetselaarsloge. De loge, dat is het laboratorium van de maatschappij. (...) En men werkt eraan die te veranderen.”⁸

“Geloof me, het is de laatste tijd zeker te danken aan onze eensgezindheid tegen de verstokte en onverbeterlijke conservatieven dat we teksten als die betreffende abortus en gezinsplanning erdoor hebben gekregen.”⁹

Samengevat doet de Vrijmetselarij zich voor als “een groot laboratorium van ideeën, en die zich altijd weet te mobiliseren als het gaat om het dragen van het vaandel van de rechten van de mens, om te strijden voor sociale vooruitgang, te werken voor het vrijgeven van de zeden.”¹⁰

We hebben nu gesproken over de neergang van de mens in het algemeen, maar het raakt eigenlijk in het bijzonder de vrouw. Zoals Adam ten val kwam door de vrouw, zo wordt de mo-

derne mens verdorven door de vrouw. Want, zoals Bienvenu-Martin, minister van onderwijs, vrijmetselaar, in 1906 zei: “De man maakt de wet, de vrouw bepaalt de zeden”.

De vrouw wordt inderdaad een ‘gebruiksvoorwerp’ zoveel men wil, ‘wegwerp’ en ‘recyclebaar’. Dat is waarom Paus Leo XIII zei: “De vrouwen zullen van hun waardigheid ontdaan worden”.

Als men geen rekening meer houdt met de erfzonde is het niet verrassend te zien dat de mens naar zijn zelfvernietiging toe gaat; dat is ook wat de cijfers betreffende zelfmoord, criminaliteit en delicten, pornografie, verkrachtingen, aanrandingen en huiselijk geweld, alcohol- en drugsgebruik, psychiatrische behandelingen of opname, het dalend aantal geboortes enz. ons laten zien. (...)

Paus Leo XIII heeft gezegd: “Haal de vreze Gods weg en het respect voor Zijn wetten ..., geef de vrije teugel aan de hartstochten van het gewone volk, breek elke rem (...) en het zal noodge-

dwongen uitlopen op een algehele omverwerping en op de ineenstorting van alle instituten”.¹¹ Dit kunnen wij heden ten dage wel vaststellen.

Hoe komt het toch dat de mensen hun eigen bederf en vernietiging kunnen wensen? Eigenlijk verlangt elke mens van nature het goede. De reden is dat onze wil zich niet richt op wat werkelijk is, maar op wat wij denken dat werkelijk is. Dat is waarom wij iets als goed kunnen waarderen, wat het mischien alleen maar zo schijnt te zijn.¹² En zo dwalen velen af door onwetendheid. Geldt dit afdwalen ook voor de Vrijmetselarij? Zeer zeker niet. Belediging van God, vernietiging van de mens: van wie is dit gelaat? Achter de cultus van de mens schuilt het gelaat van Satan.

In een krantenartikel van juni 2018 kondigde Philippe Charuel, Grootmeester van de Grande Loge de France een conferentie aan over het thema “Waarom vrijmetselaar zijn in de 21^e eeuw?” In het artikel stond dat “de Vrijmetselarij een avontuur is, dat geworteld is in de zoektocht naar intellectuele, ethische en spirituele vooruitgang”, en verder: “Heden ten dage werkt een loge aan de verbetering van het individu”.

We hebben in het eerste deel het zogenaamde doel van deze sekte aange-toond, dat we ‘de cultus van de mens’ hebben genoemd, en dat dit slechts een mythe is, bedrog, een masker. Een masker dat vooraleerst een immense belediging van God is en vervolgens de vernietiging van de mens. Dat is het plan van de Vrijmetselarij.

Welnu, zegt Paus Leo XIII: “In een dergelijk onzinnig en crimineel plan is het wel degelijk geoorloofd de onverzoenlijke haat en wraakzucht waarmee Satan is bezielde jegens Jezus Christus te herkennen (...). Alhoewel deze sekte een humanitair doel voorop stelt, is zij in werkelijkheid vervuld van de geest van Satan, en zij offert alles op voor haar sektarische projecten”.¹³

Ja, het ware gezicht van de Vrijmetselarij is het gezicht van Satan. Waarom kan men dat zeggen? Omdat zij dezelfde doelen als Satan nastreeft, door de bekoring van de aloude slang voort te zetten: “Gij zult als goden zijn!”¹⁴

Belediging van God en vernietiging van de mens, zijn dat niet de twee profielen van eenzelfde gezicht? Is er een meer verbeterd vijand van de glorie van God dan Satan? Voor deze laatste immers is God degene die hem verhindert God te zijn. Uit de hemel neergestort in de hel voor de eeuwigheid, heeft hij voortaan geen ander alternatief dan het belasteren van God, dat hem nog mogelijk is middels de mensen.

Wie wenst vuriger de vernietiging en de teloorgang van het menselijk geslacht dan Satan? De mensen zijn er toe geroepen in de hemel de plaats in te nemen die door Satan en de gevallen engelen leeg zijn gelaten. Hoe zal hij het dan verdragen dat wij, arme wezens van vlees, hem zullen vervangen in de glorie en het geluk die van hem hadden moeten zijn? “U zult zijn als goden.” In deze woorden verbergt zich de val van de mens, Satan weet het maar al te goed, hij die er als eerste ervaring mee opdeed.

Laten we nu de satanisten aan het woord. De paus van het satanisme, Anton La Vey, stichter van de Kerk van Satan (Church of Satan, officieel geregistreerd volgens de Californische wet op 30 april 1966) zei: “Het doel van de Kerk van Satan is de verering van het menselijk lichaam en de verheerlijking van de vleselijke lusten. De cultus van de duivel is geen andere dan de godsdienst van de materie van het vlees”, en hij voegde later daar aan toe: “Het belangrijkste oogmerk van een satanist is om te vernietigen. Hij is een tegenstander van het christendom. Hij moet zijn best doen om het te vernietigen. Daarom hebben de leden van mijn groep en ik de missie in de kerken te infiltreren, te bederven, in opspraak te brengen, in diskrediet te brengen door alle middelen”.¹⁵

Dat is het doel van Satan en, we hebben het in de voorgaande delen gezien, het doel van de Vrijmetselarij. Tegen degenen die Hem wilden doen sterven, zei Jezus Christus: “Gij hebt de duivel tot vader, en de werken van uw vader verkiest gij te doen.”¹⁶

De vrijmetselaars verbergen hun afstamming van de duivel niet: “Tegen u, Opperste Algemene Groot-Instructeurs, zeggen wij ditgene, opdat u het herhaalt aan de broeders van de 32°, 31° en 30° graad: “De vrijmetselaarsreligie moet gehandhaafd worden in de puurheid van de luciferiaanse doctrine door alle geïnitieerden van de hogere graden”.¹⁷

Een verslag van de loge van het Grand Orient de France herinnert in 1973 eraan dat “onder onze voorgangers ten eerste Prometheus moet worden vermeld, begaafd in zijn staat, die, het vuur van de hemel heeft ontfutseld en het ons bracht, een Satan, een moralist, bevrijder en initiatiefnemer tegelijk, hij die ons de ongehoorzaamheid en het genot heeft geleerd.”

We moeten dus concluderen dat deze sekte satanisch is in zichzelf. Dat geldt niet alleen voor de hooggeplaatsten, maar ook voor allen die meewerken, aanmoedigen of die haar ideologie goedkeuren of in praktijk brengen. Allen verrichten zij de werken van Satan.

Prometheus

Er zijn hier op aarde slechts twee kampen: dat van Christus en dat van Zijn tegenstander, de antichrist bij uitstek, Satan. Maar deze laatste kan Jezus Christus in Zijn persoon niet schaden, daarom valt hij Hem in zijn mystiek lichaam aan. De katholieke christen behoort mysterievol, maar werkelijk, tot het lichaam van Christus.

Laten we dus krachtens de gemeenschap van de heiligen er overtuigd

van zijn dat we, als we Satan bestrijden in onszelf, we werkelijk voor de Kerk strijden onder het banier van Christus. Jazeker, hier en nu kunnen we door onze geestelijke strijd het rijk van Satan in de wereld vernietigen.

Hoe? “Hoc signo vices”, door dit teken zult gij overwinnen. Wat is dit teken? Het kruis, en in het bijzonder de versterving van onze passies en onze hoogmoed, zo tegengesteld aan de grondstellingen van de Vrijmetselarij, en zo gruwelijk voor Satan. Wij die hier beneden op een slagveld zijn, kunnen wij ons wel permitteren een dergelijk wapen te veronachtzamen?

Laten we in onszelf aanvullen wat aan het lijden van Christus ontbreekt, en zo zullen onze eerherstellende Communies (voor diegenen die lid zijn van de Vereniging tot Eerherstel jegens de Heilige Drie-eenheid) meer effect hebben om de Heilige Drie-eenheid te verheerlijken, want wij zullen daadwerkelijk (en niet slechts als ideaal) één en hetzelfde slachtoffer uitmaken met de gekruisigde Christus. Door Hem, met Hem en in Hem zullen wij in één klap Satan en de Vrijmetselarij vernietigen.

Marielle Verbeek

1. Humanum genus
2. Humanum genus
3. Code de la nature, Morelly, 1743
4. Het officiële aantal abortussen wereldwijd ligt tussen de 50 en 60 miljoen per jaar, dat wil zeggen 2 per seconde
5. Citaat uit boek Les francs-maçons des années Mitterand zoals geciteerd in L'Histoire de la volonté de perversion de l'intelligence et des mœurs du XVIIe à nos jours door François-Marie Algoud, Chiré, 1996,
6. Citaat uit boek voetnoot nr. 5 door Mevrouw Veil, 1974
7. Brief van de loge “La Régénération” van 22 juli 1884 gericht aan de opsteller van de wet, de vrijmetselaar Alfred Naquet
8. Pierre Simon, grootmeester van de Grand Loge de France
9. Fred Zeller, voormalig grootmeester van de loge Grand-

Orient

10. Les francs-maçons des années Mitterand
11. Humanum genus
12. H. Thomas la-Ilae-q.8. a.1
13. Paus Leo XIII Apostolische Brief “Toegekomen in het 25e jaar” 19 maart 1892
14. Genesis 3, 5
15. Geciteerd in “Histoire de la volonté de perversion, de l'intelligence et des mœurs du XVIIe siècle à nos jours” door François-Marie Algoud, Chiré, 1996
16. H. Johannes 8, 44
17. Albert Pike, Soeverein Groot-Commandeur van de Schotse ritus, 14 juli 1889, boodschap gericht aan de Opperste Raden van de hele wereld

Terugblikken

Ongeveer 60 Nederlandstalige kinderen namen van **zondag 31 juli t/m vrijdag 12 augustus** in Aarle-Rixtel (NL), dicht bij het Kasteel Croy, deel aan het zomerkamp van de Eucharistische Kruistocht onder leiding van Pater De Clercq. Zij leerden over de tien Romeinse vervolgingen. Het kamp, met dagelijks de H. Mis en catechismus, bood weer een mooie gelegenheid tot geestelijke vorming, waarbij ontspanning, plezier en kameraadschap niet ontbraken.

De Bedevaart Gorcum - Brielle (NL), **zaterdag 27 en zondag 28 augustus**, stond in het teken van het 450-jarig jubileum van de HH. Martelaren van Gorcum. Onderweg werd de geschiedenis van de martelaren overwogen en hoe zij ons een voorbeeld zijn. De bedevaarders brachten ook publiek eerherstel voor de beledigingen die God aangedaan worden.

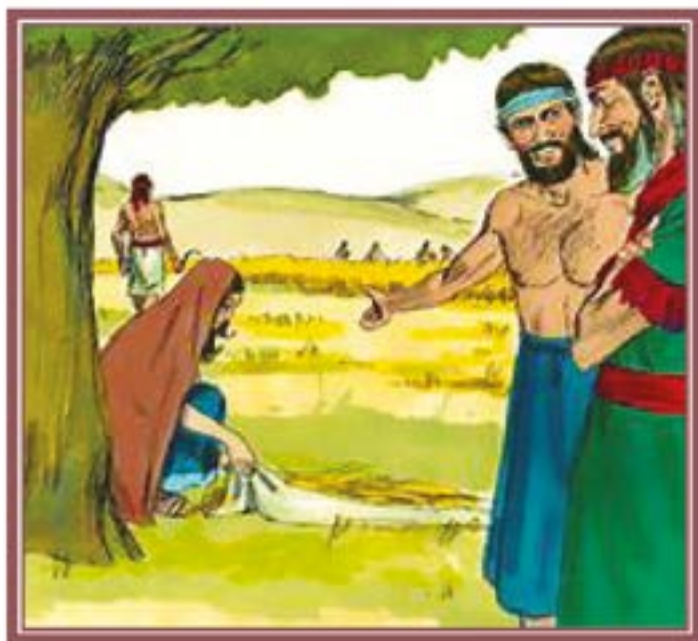

Eucharistische Kruistocht

De Kruisvaarder

Bid - Communiceer - Offer je op - Wees apostel!

Het verzameladres van de Schatkisten is:
St. Clemenspriorij, Heuvel 23, 5674 RR Nuenen-Gerwen, Nederland

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Pater Davide Pagliarani, Algemeen Overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

December:

Voor de bekering van de arme zondaars!

Januari:

Voor de oversten van de Priesterbroederschap St Pius X!

Bekeerlinge klimt in de stamboom van de Verlosser: Ruth.

Beste Kruisvaarders,

Als de kat van huis is ...

Het land Kanaän in de tijd van 1380 tot 1045 voor Christus. Na Mozes leidt met Gods kracht Josue/Joshua het uitverkoren volk van het Oude Verbond. Maar eens ook deze grote man Gods overleden is, ... gaan de Israëlieten hun eigen huis op stelten zetten! Ze doen dan net als de volkeren van wie ze het land veroveren. Versplinterd in stammetjes. Ieder voor zich. Verwenden de kinderen die denken de goede God niet nodig te hebben en dan op idiotie ideeën komen. Met afgoden en bloeddoffers en alles.

Gaat dit goed? Natuurlijk niet! Telkens het volk zo begint te spelen met zijn geluk, verliest het de zegen en bescherming Gods. Dan komt één of ander heidens volk en houdt wreed de gek met hen. Pas dan beginnen de Israëlieten te snappen dat ze zonder de zegen van de ware God niet verder

Kaart H. Land in Rechtertijd

Richter Gideon

kunnen. Pas dan denken ze eraan zich te bekeren: afgoden buiten gooien en om hulp smeken. De geduldige ware God is dan zo goed hun hulp te sturen. Door na elkaar elf sterke mannen en één sterke vrouw op te wekken die het volk als Zijn werktuig en in Zijn kracht moeten komen redden: de Rechters of Richters. Mannen zoals Gideon, Samson of een vrouw zoals Deborah. Tot het de Israëlieten weer goed gaat. Dan krijgen die verweerde nestjes weer zin in domme dingen. En er gebeuren in die tijd wreedheden, die de mensen laten wensen dat ze in een andere tijd geboren zouden zijn. ...

*Honger in het
"Huis van het Brood" ...*

Ergens rond 1090 vóór Christus. In volle Rechtertijd. Hongersnood in het land! Uitgerekend ook in het gebied van de stam Juda, in een stadje wat "Huis van het Brood" heet: Bet Lechem/Bethlehem. Het echtpaar Elimelek en Naomi besluit met hun

Afscheid van Bethlehem

twee zonen Machlon en Kiljon uit te wijken naar een buurland, waar wél nog wat te eten valt: Moab. Moab ligt ten oosten van de Dode Zee in wat nu het zuiden van Jordanië is. In het land vereren ze de afgoden. Eigenlijk: duivels. En die verlangen offers: kleine kinderen! (2 Koningen 3, 27) Hoe gaat het Elimelek en gezin daar tussen de heidenen? Niet zo goed. Nog niet lang is Elimelek in het heidense Moab, of hij sterft. Omdat er geen gelovige jongedames te krijgen zijn, besluiten de twee zonen te huwen met meisjes uit dit heidense land. Kiljon trouwt met Orpah, Machlon met een zekere Ruth.

Moabitische afgod Chemósj

*Machjon en Kiljon huwen
Ruth en Orpah*

*Naomi besluit terug te keren
naar Bethlehem*

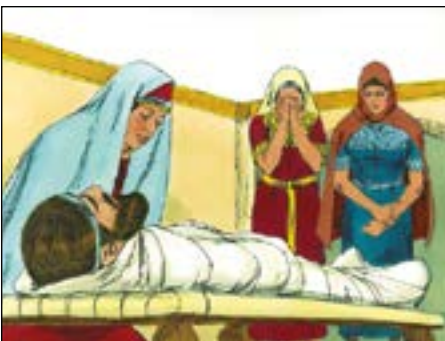
Na tien jaar komt wéér ellende: zowel Kiljon als Machlon sterven voortijdig! Ellende voor de dametjes: in korte tijd worden alle drie, Naomi, Orpah en Ruth, weduwes. Die dus (voorlopig?) zonder man verder moeten. ...

*Zware beslissingen
voor arme dames ...*

Oudere weduwe Naomi krijgt toch nog iets van hoopvol nieuws: in thuisland Juda is eindelijk de tijd van hongersnood voorbij! Ze moet niet lang nadenken: “Ik ga terug naar mijn vaderland! Daar ben ik thuis en kan ik

makkelijker trouw blijven aan de ware God!” Haar twee Moabitische schoondochters zijn het eens: “Dan gaan wij méé!” Naomi heeft medelijden met die jonge schoondochters. Maar misschien een beetje verkeerd medelijden. Want ze denkt dat die jonge vrouwtjes in de vreemde niet gelukkig kunnen worden.

Daarom zegt ze hun: “Ga toch liever terug naar het huis van jullie moeder! Moge de Heer jullie trouw blijven, zoals jullie het zijn gebleven!” Aha! Dus die Moabitische dames zijn toch echt gelovig geworden! Houden ze nu stand? Nu: hun

Ellende - Alle drie mannen overlijden

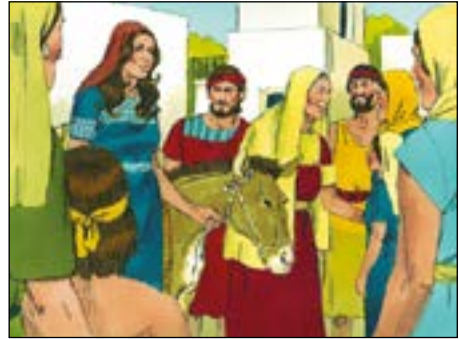
Schoondochters willen mee

Orpah laat zich afschudden - Ruth niet

schoonmoeder voert de druk op: “De Heer geve ieder van jullie een man, in wiens huis je rust zult vinden!” Ja, maar in Moab vind je alleen heidense mannen! Moeten die jonge vrouwen dat willen? Naomi kust haar geliefde schoondochters tot afscheid. De jonge vrouwen schreien luid en willen Naomi niet loslaten! Blijven ze sterk? Orpah jammer genoeg niet. De druk is haar te groot. Tenslotte laat ze zich overtuigen en hoopt dan maar in haar heidens Moab nog een goede man te vinden. Hmm ... En Ruth? Die is taaier! Ruth “bijt” zich in haar lieve schoonmoeder vast als een pitbull en zegt: “Waar u gaat, ga ik; waar u blijft, blijf ik! Uw volk is mijn volk, uw God mijn God!”

Mooi, toch? Ruth méént het! Ze is écht geen heidense meer! Ze heeft niet gewoon het ware geloof maar aangenomen om met haar man Machlon te trouwen, maar ze wil haar lieve schoonmoeder én de ware God en het ware geloof niet meer loslaten! En wat zegt Naomi daarop? Wel: die is behoorlijk onder de indruk: “Dan neem ik die lieve schoondochter mee!” Samen komen Naomi en Ruth in

Aankomst in Bethlehem

Bethlehem aan. De mensen van Bethlehem staan verwonderd: “Kijk daar! Is dat niet Naomi?” Ze herkennen haar nauwelijks. Door de ellende is ze er droef gaan uitzien. Zal er nog geluk voor haar zijn in dit leven? En voor haar schoondochter?

Gerste-oogst. Onder heiligen!

Wanneer Naomi en Ruth in Bethlehem aankomen is het rond het jaar 1070 vóór Christus. Het is eind maart. In het Heilig Land is dat de tijd van de gerste-oogst. De twee dames hebben honger. Gelukkig staat in Gods Wet dat de oogsters wat op

Ruth raapt restjes oogst

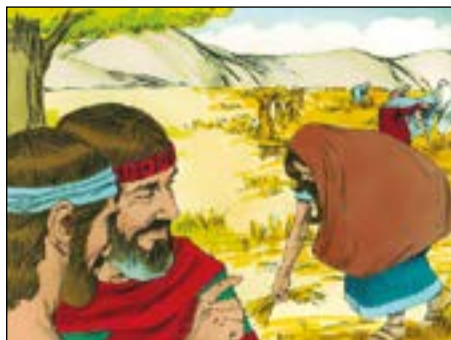
Boaz en zijn arbeiders zegenen elkaar

de akker moeten laten liggen voor de armen. En dus heeft jonge Ruth een idee: “Ik zou wel naar het land willen gaan om ergens achter een maaier, die mij dat toestaat, aren op te rapen!” Toeval? Ze kiest de akker uit van een zekere boer Boaz. Wat ze niet weet: uit de familie van haar vroeg overleden man. Boaz is dan waarschijnlijk al een veertiger.

In de loop van de dag komt Boaz zelf uit Bethlehem. Hij groet zijn maaiers: “De Heer zij met u!” En zijn mannen antwoorden: “Wees ook u door de Heer gezegend!” Wat gaan die mooi met elkaar om! Ze zegenen elkaar! Nu nog zeggen we bijna het-

zelfde in de H. Mis. Dat hebben we van hun geleerd!

Terwijl ze hard met de sikkel aan het oogsten zijn, valt Boaz iets op. Hij merkt dat ze op afstand door een arme jonge vrouw worden gevolgd. Boaz vraagt aan zijn leidinggevende maaier: “Van wie is die jonge vrouw?” De hoofdknecht weet het: “Dat is die jonge Moabitische, die met Naomi is meegekomen uit Moab. Zij vroeg of zij aren mocht lezen achter de maaiers. Sinds zij vanmorgen hier is gekomen, is zij onafgebroken bezig geweest en heeft zij zich amper rust gegund”. Boaz heeft medelijden met de jonge, arme weduwe en gaat naar haar toe: “Dochter, ga maar niet van akker tot akker. Je mag onze meiden volgen. Ik heb mijn knechten opdracht gegeven, je van de akker te laten meenemen wat je wilt! En als je straks dorst krijgt: ga gerust naar de waterkruiken en drink van het water dat mijn knechten hebben geput!” Boaz is een vriendelijke gentleman! Is Ruth hem dankbaar? Zeker! Ruth werpt zich diep gebogen ter aarde en zegt: “Waaraan heb ik het verdiend dat u zo goed voor mij bent?

Wie is die jonge vrouw

Je mag meenemen wat je wilt

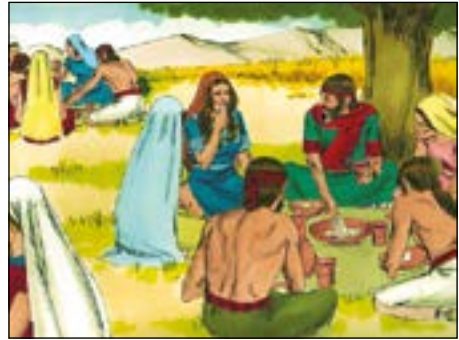
Ik ben toch maar een vreemdeling ...

Ik ben toch maar een vreemdeling. ...” Maar Boaz wéét intussen dat ze zich heeft bekeerd: “Er is mij uitvoerig verteld wat je na de dood van je man allemaal voor je schoonmoeder hebt gedaan. Je hebt vader, moeder en geboorteland verlaten. Je hebt je toevlucht gezocht onder de vleugels van de God van Israël. Hij moge je dat vergelden en niets laten ontbreken aan je loon!” Boaz heeft eerbied voor een mens die zich van harte tot het ware geloof heeft bekeerd!

Alsmaar dichterbij ...

Dan komt de middagpauze. Boaz en zijn knechten gaan eten. Op afstand staat de arme Ruth en wil een paar van de net opgeraapte gerste-aren knabbelen. Boaz heeft medelijden: “Maar kind, kom toch bij ons zitten! Je kunt met ons eten en je brood dopen in de azijn!” Niet alleen dát: Boaz laat haar mee genieten van ge-roosterd graan, zodat ze kan eten tot ze geen honger meer heeft. Hoe welkom is dat voor een hongerige maag!

Na schafttijd: weer aan de slag! Maar Boaz roept nu zijn knechten

Ruth mag mee eten

opzij en fluistert hun toe: “Maak het die arme niet lastig! Integendeel: trek opzettelijk wat aren uit de schoven en laat die vallen! Als die dame die op-raapt: maak er geen aanmerking op!” En zo blijft Ruth tot de avond aren rapen op het land. Met een rijke vracht keert ze terug naar huis! Schoonmoeder Naomi staat stomverbaasd: “Waar heb jij zoveel vandaan? Gezegend de man die zo vriendelijk voor jou geweest is!” Ruth antwoordt: “Die man heet ‘Boaz’”. Naomi: “Boaz? Maar die is met ons verwant! Dus ... heeft hij *verplichtingen* tegenover ons!” Het slimme brein van Naomi begint een plan uit te broeden.

Ruth, waar heb je zoveel vandaan

Vrouwensluwheid ...

Dagenlang werkt Ruth mee op de akker. Zij en Naomi hebben nu goed te eten, dankzij die goedhartige Boaz. En dan roept Naomi schoondochter Ruth tot zich. “Mijn dochter, ik zou voor jou toch een onderdak moeten zoeken, waar je gelukkig kunt zijn. Je weet dat Boaz, bij wiens dienstmeiden jij bent geweest, een familielid is. Nu gaat hij vannacht op de dorsvloer de gerst wannen. (Dat is: het kaf van het koren kloppen op een harde dorsvloer.) Let op en wees nu slim. ...”

Het is feest op de akkers van Bethlehem. De oogst is binnen! Ook Boaz eet en drinkt vrolijk: “We hebben weer voor een heel jaar te eten!” Boaz en zijn maaiers blijven in de open lucht slapen. Bij hun vers geogoste gerst, op de dorsvloer. Niet dat iemand hun hard werk teniet doet door de oogst te stelen! In beste stemming gaat blije boer Boaz tegen de schelf (bergplaats) aan slapen. Hij rolt zich in zijn deken en slaapt als een roos. ...

Plots, midden in de nacht schrikt Boaz wakker: “Hier klopt iets niet!” Dieven? Nee! Boaz voelt aan het

Boaz schrikt wakker - Wie bent u

voeteinde iets. Iets ... fluweelzachts. Haar!! Boaz veert overeind! Wat ligt daar? Oeps! Een wonderschone jonge vrouw! “Zwaar bewapend”: gewassen en geparfumeerd! Niet onkuis half-naakt of zo ... Maar wel elegant en betoverend mooi. Ook dát kan gevaarlijk zijn. Zeker bij een vermoeide man. Wordt Boaz onkuis, of blijft hij sterk genoeg? Boaz gaat de zaak behoedzaam onderzoeken. Hij vraagt beleefd maar kordaat: “Wie bént u?” Nu gaat zij overeind zitten: “Ik ben ... Ruth ... uw dienaar ...”. Ze is niet gekomen om Boaz ten val te brengen. Maar wat wil ze dan? Ze spreekt (voor die tijd) duidelijke taal: “Spreid uw mantel uit over uw dienaar, want u hebt familieplichtingen tegenover mij. ...” Wat betekent dat met die “mantel”? Wel: Ruth bedoelt: “Ik ben de weduwe van uw naaste verwante. Dus: volgens Gods Wet moet u nu voor mij zorgen en mij niet verder armoede laten lijden. Liefst: door met mij te trouwen!” Niet zeer gebruikelijk: de jonge dame is het die de man ten huwelijk vraagt! Hoe kwam ze op dát idee en had ze die durf? Wel, daarachter steekt haar slimme schoonmoeder. Naomi!

Naomi heeft een plan ...

En: hoe slim is de vrome boer?

Is Boaz wel blij met het voorstel van Ruth? En geen klein beetje! Hij verbergt het niet, maar het is vooral de schoonheid van Ruth's edele ziel die hem onder de indruk brengt. Zijn antwoord: "Mijn dochter, wees gezegend door de Heer! Dit bewijs van jouw trouw is nog mooier dan het vorige! Hoewel je ze had kunnen krijgen, ben je geen knappe jonge mannen achterna gelopen. Geen arme, en zelfs geen rijke!" Ja, werkelijk: jonge knappe Ruth had verschillende andere kerels kunnen krijgen, maar ze kiest voor een heilige! Hoewel Boaz wel vijftien of twintig jaar ouder is dan zij! Goede Boaz is nog niet uitgepraat: "Dochtertje, maak je geen zorgen! Ik zal doen wat je van mij vraagt! Iedereen in de poort [de stadsraad, die moet kijken of het klopt met die verplichtingen] weet dat je een *voortreffelijke* vrouw bent!"

Leuk dus voor Ruth: Boaz wil eraan werken met haar te kunnen trouwen! Maar ... kán hij dat wel? Boaz weet namelijk méér dan Ruth

*Voortreffelijke vrouw -
Er is nog een probleem ...*

en Naomi. En dan spreekt hij het uit: "Het is wáár dat ik familieverplichtingen tegenover je heb. Maar: er is nog iemand anders. ... En die is nog nader aan je overleden man verwant dan ik. ..." Oeps! Dat is niet zo'n vrolijk nieuws! Moeten Ruth en Boaz hun trouwplannen dan maar laten varen?

"Ee boer maak ee plan."

Zo zeggen ze dat in het vereenvoudigd Nederlands in Zuid-Afrika. In een taal die "Afrikaans" heet. Geeft boer Boaz op? Dat is hem slecht kennen! Als hij één keer een plan heeft, zet hij door. Maar niet vertrouwend op zijn eigen kracht. Hij vertrouwt dat de goede God Ruth en hem zal helpen. Nog is het nacht. Hij heeft nog een woordje voor Ruth: "Kind, slaap nu maar rustig hier, tot het ochtend is. Morgen is er weer een nieuwe dag. Blijkt dan dat die man zijn verplichtingen tegenover jou wil nakomen. ... Tja, dan is het Gods wil dat hij met jou trouwt. ... Maar als hij 'nee' zou zeggen – zo waar de Heer leeft! – dan wil ik graag jullie bezit opkopen en met jou trouwen!"

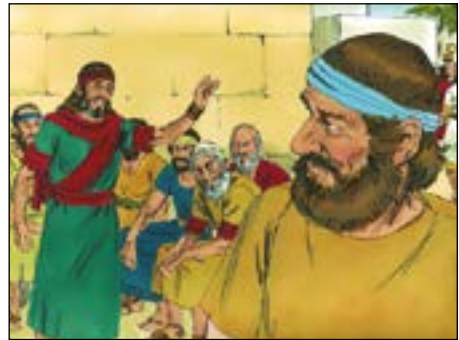
Een kuise, gezegende nacht

Boaz legt zich weer neer en trekt zijn deken over zich. Niet ver van zijn voeteinde doet Ruth hetzelfde. Vóór het echt licht wordt, staat Ruth op. Waarom? Zodat niemand kwaad zou gaan denken. Alsof ze 's nachts onkuis zou zijn geweest met Boaz. Boaz nu, wordt weer wakker en merkt dat Ruth stilletjes opstaat. Hij fluistert: "Kom nog eens even hier met je om-

slagdoek en houd hem open!” Ruth doet het. Boaz heeft nog een verrassing: hij giet Ruth’s doek vol met vers geoogste gerst. Geruisloos glijdt Ruth weg en sluipt terug naar haar geliefde schoonmoeder Naomi. Die is natuurlijk nieuwsgierig: “En, dochtertje?? Hoe is het vannacht afgelopen?” Ruth vertelt alles. Dan opent ze de doek vol met gerst: “Kijk eens hier! Die goede man heeft me zes maten gerst meegegeven! Hij zei: ‘Je mag bij je schoonmoeder niet met lege handen aankomen!’” Is Naomi nu gerust in een goede afloop? Ze denkt na en zegt dan: “Blijf nu maar hier, mijn dochter, tot je weet hoe de zaak afloopt. ... Eén ding weet ik zeker: zoals ik die Boaz ken, zal hij niet rusten tot hij de zaak in orde brengt! Volgens mij: vandaag nog!”

Het ogenblik van de waarheid ...

Klopt Naomi’s verwachting? Zeker! Ze weet hoe Boaz is: hard werkend en, als het moet, zeer doortastend en snel! Nog dezelfde ochtend vroeg wacht hij bij de stadspoort van Bethlehem: “Eens moet die naaste verwante van Ruth’s overleden man Machlon hier wel langskomen. Daar is hij!” Boaz springt op en roept hem toe: “Hee! Dinges!” (Ja, werkelijk, zo noemt Boaz hem.) “Kom eens hier en ga zitten!” Verbaasde “Dinges” gaat inderdaad zitten, benieuwd wat Boaz voor hem in zijn hoofd heeft. Snel haalt Boaz nu de tien oversten van de stad. Ook zij gaan zitten. Nu komt Boaz met zijn zaak voor de dag: “Het stuk land dat eigendom was van onze broeder Elimelek wordt te koop aan-

Hee Dinges!

geboden. Door zijn weduwe Naomi. Die is sinds kort teruggekeerd uit de vlakte van Moab. Het is mijn plicht u de kans te geven: Koop dat stuk land van Elimelek, als u van uw recht gebruik wil maken. Maar anders koop ik het!” En wat antwoordt “Dinges”? Hij antwoordt: “Ik doe het! Ik koop dat eigendom!” Oeps ... Dat valt niet mee! Zal nu Boaz nog met mooie, goede Ruth kunnen trouwen?

Boaz geeft nog niet op. Hij heeft nog een troef! Boaz spreekt: “Beste man, weet wél: op het ogenblik dat u van Naomi de akker koopt, moet u tegelijk met Ruth, de Moabitische, de vrouw van de overledene, trouwen! Om de naam van de overledene op zijn erfdeel te laten voortbestaan!” Met andere woorden: “Als je dan kinderen met Ruth zou krijgen, dan worden ze niet erfgenamen van jou, maar van haar overleden man Machjon”.

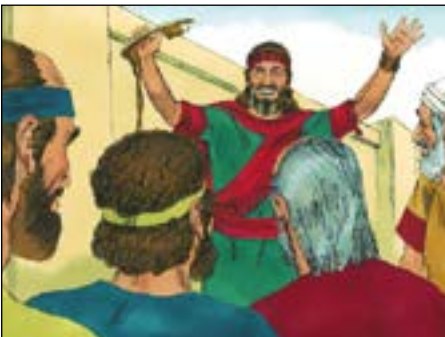
Wat doet “Dinges” nu? Hij denkt na en ... slikt. En Boaz wacht met spanning. Dinges heeft uiteindelijk “zijn ei uitgebroed”. Dinges: “Eerlijk gezegd: dat gaat mij miserie in mijn familie opleveren! Mijn hele familiebezit zal er dan aan gaan! Dus kan ik

Dinges slikt

die grond en die vrouw eigenlijk niet overnemen. Doet u het maar!”

Oef! En: hoera! Springt Boaz nu een gat in de lucht? Hij zou wel willen, maar hij beheerst zich. Eerst moet alles zakelijk en officieel geregeld worden. Boaz richt zich nu tot de stadsraad: “U bent getuigen dat Dinges afstand doet van het kooprecht én van het recht als eerste met Ruth te mogen huwen!” De leidende mannen staan op “We zijn getuigen!” Zo! Hoera! Het plan van Naomi, Ruth en Boaz is gelukt! Boaz was slim genoeg zijn gevoelens niet te snel los te laten. En de goede God heeft alles gezegend!

Boaz heeft beet!

“Zalig die honger en dorsten naar de gerechtigheid: zij zullen worden verzadigd!” (Mattheüs 5, 6)

Zoals hij is: Boaz laat er geen gras over groeien. Hij koopt het overgebleven bezit van Machlon en Kiljon. Intussen is nogal wat volk samengestroomd. Alleen beginnen te begrijpen dat het voor Boaz helemaal geen zo onaangename “plicht” is met mooie, “voortreffelijke” Ruth te “moeten” huwen! Blij roepen ze Boaz een zegen toe: “De Heer make van uw vrouw uw een Rachel en een Lea, die samen het huis van Israël hebben gebouwd!” Dat betekent: die veel gezegende kinderen hebben gekregen. Ze gaan verder: “Wordt machtig en vestig uw naam in Bethlehem! Uw huis worde zoals dat van Peres, de zoon van Tamar en Juda, door de kinderen die de Heer u uit deze jonge vrouw zal geven!”

Ruth kan zich nu eindelijk zonder zorgen in de armen van haar sterke, heilige Boaz storten! Krijgen ze de gewenste zegen over hun huwelijk? Zeker! Al snel krijgen Ruth en Boaz een zontje. Ze geven het de naam “Obed”. Maar niet alleen Ruth en Boaz zijn ont-

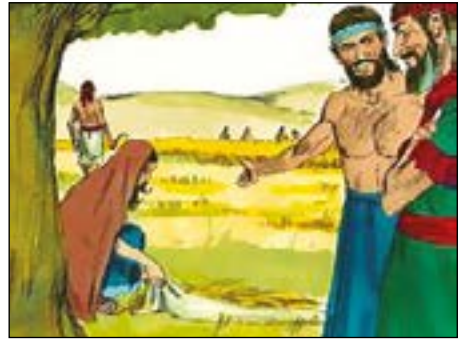

Rijke zegen over Gods getrouwen

zettend blij. Wie nog meer, denk je? Slimme, vrome schoonmoeder Naomi! Vol blijdschap neemt ze kleine Obed op haar schoot. Het hele stadje stroomt samen om haar geluk te wensen: “Gezegend zij de Heer, die u nu tóch nog een erfgenaam heeft geschonken, wiens naam in Israël zal gevestigd zijn! Hij zal u doen herleven en u een steun zijn op uw oude dag, want uw schoondochter, die zoveel van u houdt, heeft hem gebaard! Zij betekent méér voor u dan zeven zonen!” Ja, zo ís het. Mochten maar alle schoonmoeders en schoondochters zo goed voor elkaar zijn! Zo gebeuren er alsnog heel mooie dingen, in de anders zo brutale Rechtertijd! Alleen maar te lezen in het Boek Ruth, in de H. Schrift.

“Meer waard dan zeven zonen”

Wanneer de goede God één keer begint met het belonen van zijn getrouwen, is Hij niet gierig. Obed wordt groot en gaat zelf huwen. Ook hij krijgt een zontje: Isai, ook genoemd “Jesse”. En die weer krijgt een hele reeks zonen, waarvan de dappere jongste “David” heet. En die wordt de tweede koning van Israël. Hij krijgt van de goede God een prachtige belofte: hij mag voorvader worden van de Messias, de Verlosser, God de Zoon die mens wordt: Jezus! Kijk wat hier gebeurt is: Jezus heeft in Zijn menselijke stamboom niet alleen mensen genomen uit het uitverkoren volk van het Oude Testament. Maar ook iemand uit de heidense volkeren: Ruth, de Moabitische. Als heidense geboren, met wrede afgoden. Maar sinds haar huwelijk: van harte de ware God en godsdienst omhelst.

Zo voortreffelijk als Ruth

Zelfs al moet ze haar vaderland verlaten, zelfs al moet ze in armoede leven, zelfs al weet ze niet wat haar in het vreemde land te wachten staat: ze laat de goede God nooit los! En wanneer ze ook de kans heeft door haar schoonheid gelijk welke man te krijgen: ze kiest de heiligste: Boaz! Mogen toch alle mensen in hun leven zó sterk zijn in keuzes als “voortreffelijke” Ruth! Mogen ook zij zich met heel hun hart bekeren! En daardoor óók door de goede God zo rijk gezegend worden!

“Zo zal er in de hemel meer vreugde zijn over één zondaar die zich bekeert, dan over negenennegentig rechtvaardigen, die geen bekering nodig hebben!” (Lucas 15, 7)

De goede God heeft ons geschapen om voor altijd gelukkig te worden. Zoals Jezus zegt: *“Ik ben gekomen, opdat zij het leven zouden bezitten, en wel in óvervloed!” (Johannes 10, 10)* Of zoals zijn leidende Apostel Petrus, die tegen Hem zegt: *“Heer, naar wie zouden wij gaan? Uw woorden zijn woorden van eeuwig leven!” (Johannes 6, 68)* En hoe geraak je aan dat

eeuwig geluk? Johannes 14, 21: “Hij is het die Mij liefheeft: hij die Mijn geboden onderhoudt!” Vooral: Mattheüs 22, 37-39: “Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart, geheel uw ziel en geheel uw verstand. Dit is het voornaamste en eerste gebod. Het tweede, daarmee gelijkwaardig: Gij zult uw naaste beminnen als uzelf!”

Daarom moeten we het ware geloof kennen én ernaar leven. Mattheüs 7, 21: “Niet ieder die tot Mij zegt: Heer, Heer! zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar hij die de wil doet van Mijn Vader die in de hemel is!”

Velen onder ons hebben het geluk de goede God en het ware geloof van kinds af aan te kennen. Maar dat geluk heeft niet iedereen. Wil God ook hén redden? *1 Thessalonicenzen 4, 3*: “Dat is de wil Gods: uw heiliging!” Moeten we daar iets voor doen? Jezus beveelt: Mattheüs 28, 19-20: “Ga dus en maak alle volkeren tot Mijn leerlingen, en doop hen in de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, en leer hun te onderhouden alles wat Ik u heb bevolen!”

Ga en onderwijs alle volkeren

Die een zondaar van zijn dwaalweg bekeert, zal zijn ziel redden

Niet alleen zijn er mensen die Onze Lieve Heer niet kennen, er zijn er ook die Hem wél kennen maar toch leven als vijanden van Hem, als zware zondaars. Moeten we ook proberen die terug te halen? Als we kunnen! De H. Apostel Jacobus eindigt er zijn brief, die een deel van de H. Schrift is, mee: “Broeders, als iemand onder u van de waarheid afdwaalt, en een ander brengt hem tot inkeer, weet dan dat hij die een zondaar van zijn dwaalweg bekeert, zijn ziel zal redden van de dood en tal van zonden zal bedekken!” (*Jacobus 5, 19-20*) Net dat is het wat we in de maand december willen doen: zondaars helpen bekeren. Door voorbeeld en woord. Bijvoorbeeld door op school vóór het eten een kruisteken te maken. Maar tenminste door ons gebed en onze offertjes. Dat ze zó goed inzien wat het belangrijkste is en zó moedig beslissen als de “voortreffelijke” Ruth! In januari bidden we dat de oversten van de Priesterbroederschap Sint Pius X hun belangrijk apostolaat mogen uitoefenen zoals de goede God dit wil.

Pater Koenraad Huysegems

Het Kerstfeest van de drie rovers

Verhaal

Het hele veld lag wit, spierwit van de sneeuw. Alles was effen en vlak en hier en daar wezen grote sneeuwhoopen de plaats aan waar de boerderijen lagen. Je zag kleine verlichte vensters branden in die witte sneeuwbergen, het waren de ramen van de boerenhuizen. De lucht stond grijs en strak over de wereld en sneeuwvlokken draaiden wiemelend dooreen, dansten en zwierven op de koude windvlagen, het water werd stijf. Het bevroor. De kleine bootjes die in de brede sloot lagen, zaten vast tussen het ijs en lange ijspegels hingen aan de roeispanten. De leuning van de bruggen lagen dik onder de koude wattige sneeuw.

In al die mooie witheid slopen drie duister uitzierende mannen. Ze liepen voorzichtig om niet te struikelen over vastgevroren kleiklumpen op de akkers. Ze liepen dicht tegen elkander, de handen diep in hun broekzakken gedrukt en hun hoofden omlaag en keken strak en scherp over de grond. Maar er was niets te zien. Hun voetspoor, de drie rijen dubbele stappen was het enige spoor in de sneeuw van de polder. Het was veilig.

“Mannen we zijn alleen! Vannacht kunnen we onze slag slaan!” Dat bromde de oudste van de drie, die al

een grijze baard had en diepe harde rimpels in zijn gezicht.

“Waar moeten we zijn, Sjef?” vroeg de jongste. “Daar die boerderij. Daar net zag je er nog licht branden. Ze zijn zeker al naar bed! Dat is hun maar geraden ook. Als ze wat lawaai maken, zullen we er met de knuppels op los timmeren!” De drie rovers grinnikten al van plezier toen ze dachten aan de goede slag die ze dadelijk zouden slaan. De boeren hadden goed geoogst van het jaar. Ze zaten er warm in. Daar zou voor een arm mens nog wel wat overschieten. Maar vragen, bedelen, dat hadden de drie rovers nog nooit gedaan. Ze kunnen het veel beter pakken, dachten ze, dan wist je tenminste zeker dat je wat kreeg. En ze deden het ook. De

hele winter door. Iedere nacht blaf- ten de waakhonden op de boerderijen. Dan schrokken de boeren in de polder wakker en als ze naar buiten gingen om te zien wat er was, dan waren de rovers al lang weer weg met een flinke buit op hun rug.

“Het is deze week niet veel geweest, hé mannen?” “Nee, ze houden ons wat te veel in de gaten! We moeten op gaan passen!” bromde de oude. “Maar ze hebben ons zo nog maar niet te pakken!”

Ze waren nu al dicht bij de boerde- rij. Voorzichtig klommen ze het hek over. Hun handen tintelden van de kou. Voorzichtig slopen ze nu ach- ter de schuur. Ze hoorden het paard stampen in de stal. Even rammelden ze aan een kleine deur. Die was vast. Ze konden er haast geen beweging in krijgen. Ze slopen verder. Sjarel de jongste, struikelt over een vastgevro- ren bonk steen en valt languit tegen de houten schuur dat het dreunt. “Ke- rel, kijk uit,” sist de oude tussen zijn

tanden. “Dadelijk worden ze wak- ker”. Sjarel scharrelt overeind. Zijn schouder en hoofd doen pijn. Het was hard aangekomen, dat voelde hij wel. Waar zijn de anderen nu? O, hij hoort ze al. Ze rammelen aan een deur. Ze zijn al aan de andere kant van de schuur! Wat is dat?

Een harde schreeuw klinkt door de lucht. Hij hoort vluchtende stappen. Een hond blaft nijdig. Daar kruipen de oude en zijn kameraad het hek over, dan lopen ze weg, struikelend en vallend, altijd maar harder de wijde polder in. Sjarel begrijpt. Zij zijn gesnapt. Hij moet ze achterna. Vlug vliegt hij naar het hek. Au! Zijn schouder! Vooruit het moet! Pijnlijk en kreunend wringt hij er zich over- heen. Ineens gromt vlak achter hem een hond. Vooruit! Hij strompelt het veld over. De hond springt tegen het hek en jankt. Hij kan er niet over denkt Sjarel – en dat geeft hem weer moed. Vluggen gaat hij en springt over greppels, loopt door halfbevro- ren waterplassen, die de sneeuw be-

dekt. Daar stuift de hond achter hem aan, blaffend en grommend. Sjarel schreeuwt! Zijn knuppel is hij kwijt, wat moet hij doen? Lopen maar, lopen. Het beest is nu vlak achter hem. Krak! Een gil en Sjarel zakt weg. Water stroomt over de sneeuw die smelt. Krampachtig houdt hij zich vast, maar telkens breken de ijskanten af. Moet hij nu verdrinken? Hard klinkt zijn roepen om hulp over de vlakke polder. In de verte roept de echo terug. Woest en wanhopig slaat Sjarel om zich heen. Het ijs breekt en brokkelt aan alle kanten.

Langzaam zinkt hij. Zijn lichaam wordt stijf van de kou. Zijn ogen vallen toe. Zijn handen laten los. Hij zakt omlaag. Hij voelt het. Wat? Pakt hem nu iemand vast? Trekken ze hem eruit? Hij weet het niet!

“Nog net op tijd!” roept de oude. Freek komt al aangelopen. “Wat is er gebeurd?” vraagt hij hijgend. “Sjarel

is op zijn vlucht over de sloot gelopen en door het ijs gegaan. Nog net op tijd! Hij zonk al! Aan de overkant gromde nog de hond. Freek grijpt hard bevroren kluiten en gooit er naar. “Laat maar,” zegt Sjef. “Hij durft er toch niet over.”

Beide kijken ze nu naar het bleke gezicht van Sjarel. De angst ligt nog in zijn trekken. Hij komt bij. Moeilijk komt hij overeind en zijn ogen zien groot en angstig rond. Hij zit nu recht. Sjef steunt hem in zijn rug. “De hond!” stottert Sjarel.

“Wees maar gerust. Die doet niets meer!” sust de oude, waarachtig. Ze zijn er van aangedaan, de ruwe kerels. Ze hebben de dood vlak bij zich gezien. In de eenzame polder. Ze zijn er van geschrokken.

Zacht trekken ze nu Sjarel overeind. Hij beeft op zijn benen. Tussen de twee anderen in loopt hij moeilijk verder! Waarnaar toe? “We zullen maar naar het klooster gaan. Dat is hier dichtbij!”

“Naar het klooster? Ben je gek, vent. De paters weten wie we zijn. Wat wil je er gaan doen?” “Droge kleren vragen en eten!” “Dat zullen ze je toch niet geven. Stel je voor aan de drie rovers!”

“Wat wil je dan? Er zit niet anders op!” “Vooruit dan maar!” En met zijn drieën gaan ze weer. Drie duistere strompelende gestalten door de witte stille polder!

Ze staan nu voor het klooster. De grote bruine deur zien ze vlak voor zich. Zouden ze bellen? Zouden ze durven? Zouden ze vragen? Ze hadden het nog nooit gedaan. Vragen als bedelaars, zij, de drie rovers?

“Ik heb het zo koud!” zegt Sjarel rillend. Ja dat is het, hij kan zo niet lang blijven lopen. Het moet! Freek belt. Een tingelend geluid gaat door de hoge, lege gang. Ze wachten lang. Ze bellen nog eens en ze volgen het geluid dat klinkt door die lege ruimte. Ze horen een deur slaan. Een licht springt aan. Een broeder staat daar in de open deur. Een broeder in bruine pij, half slapend nog, met trekkende, knipperende ogen. Zullen ze het vra-

gen? Ze zien elkaar aan en durven niet.

“Wat is er mannen?” vraagt de broeder. Hij wrijft zich de ogen – en kijkt. Dan schrikt hij. Zijn dat niet de drie rovers? Wat moeten die hier?

“We wilden eten en droge kleren,” zegt Freek. “Eten en droge kleren hebben we niet voor rovers,” zegt de broeder vlug. Hij slaat de deur dicht en grendelt ze stevig. Vlug loopt hij weg, bang voor de rovers!

Daar staan ze nu! Ze roepen nog, ze schreeuwen, ze schelden. Het helpt niet. “Heb ik het je niet gezegd!” “Ja we moesten het toch proberen!” Ze gaan weer weg. Sjarel, helemaal bleek, loopt in hun midden. Hij rilt van de kou. Zijn schouder en hoofd bonzen van de pijn. Moest hij nu weer de hele polder door gaan lopen?

Ze lopen voort; stug en zwijgend met norske gezichten. Rover zijn was toch niet altijd plezierig. Dat die broeder ook zo gierig was en ruw! Ze lopen verder! Waar naar toe! Ze weten het niet. De sneeuwkoude dringt in hun schoenen, hun voeten zijn nat. Ze zijn

moe! Twaalf zware slagen dreunen vanuit de verte over de witte polder-vlakte. Ze klinken helder nu in de zuivere lucht. De lucht die opengebroken is. De sterren fonkelen nu heel helder. Van alle kanten luiden klokken zacht, en al dat gelui dringt samen boven de polder en hangt er gonzend dooreen. Kerstnacht!

In het klooster slaan de deuren. De paters schuiven zacht naar de kapel in stille ingetogenheid, met gebogen hoofden en de handen diep in de wijde mouwen geborgen.

De broeder portier zit achter in de laatste bank. Zijn hart is onrustig. Is het wel goed geweest wat hij deze nacht deed?

Mocht hij die arme mensen, al waren het dan rovers, zo wegsturen in de kou. Wat zou de grote Vader Franciscus daarvan zeggen? Hij houdt het niet uit zo! Hij moet iets doen, anders is zijn Kerstmis niet goed. Maar wat moest hij geven? Ze hadden zelf niet veel in huis. Weinig brood en wat vruchten. Weifelend gaat hij de kapel uit. In de koude gang loopt hij op en neer. Daarachter ziet hij Vader Franciscus met een lach op zijn gezicht van innerlijke blijheid. Hij komt op

hem toe en kijkt hem diep in de ogen. “Broeder Angelus?”

Broeder Angelus, de portier, kijkt voor zich. Zou hij alles weten? Hij vertelt het, hij spreekt haast luidop. Hij zegt dat het hem spijt en dat hij het goed wil maken! Vader Franciscus is blij over die openhartigheid en de spijt van zijn broeder.

“Broeder Angelus neem brood en kleren en ga de rovers opzoeken! En vraag of ze hier Kerstmis komen vieren! De kleine Jezus zal tevreden zijn over je!”

Broeder Angelus gehoorzaamt. Opgewekt gaat hij, de kap over het hoofd, in zijn handen brood en kleren. De kou voelt hij niet. Hij gaat met Jezus in zijn hart. Alles is nu goed! Hij zingt zacht voor zichzelf van Jezus die arm in de stal werd geboren. Hij loopt vlug over de oneffen weg. Waar zijn de rovers? Hij ziet ze niet en hij loopt al zo lang! De moeheid kruipt in zijn benen. Maar volhouden! Hij

moet ze vinden, hij moet alles goedmaken.

Achter de glooiing van de dijk staan ze plots voor hem. Ze schrikken. Broeder Angelus loopt op hen toe. “Broeders, ik heb spijt dat ik jullie heb weggejaagd. Hier zijn kleren en brood! Vergeef me wat ik jullie heb aangedaan!”

De rovers staan verstomd! Wat moest dat betekenen? Ze willen kwaad worden, maar waarom? Ze kunnen het niet. Ze kijken de broeder aan. Die man heeft zich moe gelopen om hen te zoeken? Hebben ze dat verdiend?

“Mannen, eet nu eerst maar en dan gaan we samen naar het klooster,” zegt broeder Angelus en hij geeft hun brood.

Ze eten, traag. Hun hart is vreemd. Wat was dat toch allemaal? Broeder Angelus vertelt van Kerstmis en van de blijheid in zijn hart. Sjarel huilt er haast bij. Wat waren die broeders toch gelukkig en tevreden! Hij voelt nu zijn kou en pijn haast niet meer, de vreugde van de broeder maakt hem warm. Ja, hij weet ook wat Kerstmis is. Hij herinnert het zich allemaal nog van school, van vroeger. Maar dat was allemaal zo gauw veranderd. Nu ging hij stelen in de Kerstnacht. Dat kon anders en dat moest anders.

Ze stonden op. Het eten had hen gesterkt. Verlegen liepen ze nu achter de broeder. Wat gingen ze doen? Wat mankeerden ze nu? Ze wisten het zelf niet. En toch was er iets in hun hart

dat hen deed lopen. Een verlangen! Een verlangen naar Jezus, waar de broeder van had verteld, naar Jezus, die ze zelf hadden vergeten? Bij het klooster blijven ze staan. Ze durven niet mee naar binnen. Ze willen niet. Wat moesten ze er doen?

“Kom mee,” zegt de broeder. “Nee.” En de oude Sjef wil weer omkeren. Wat mankeert hij nu? Hij kon toch niet meer bidden. “Kom,” zegt de broeder nog eens, “Vader Franciscus wacht op jullie!” “Ik ga mee!” zegt Sjarel blij. “Ik ook,” zegt Freek. “Kom mee, Sjef!” En de oude gaat mee. Met z’n drieën lopen ze nu door de gang. Hun hart klopt sterk. Ze voelen het, dat er iets verandert. En dan, voordat ze het goed weten, liggen ze

op hun knieën voor het kerststalletje. Hun petten in hun handen draaiend. Starend naar al dat licht. Ze bidden haast zonder dat ze het weten. Ze zijn blij en een lach trekt over hun gezicht. De drie rovers bidden tot Jezus. Ze zien dat hij gelukkig is in Zijn armoede, dat de herders blij zijn en de broeders. En Vader Franciscus zingt een lied voor zijn broeders, de rovers. Nog nooit in hun leven waren ze zo gelukkig en beloven het, ze zullen het blijven. Van nu af stelen ze niet meer! Dat weten ze zeker. Wat een wondere nacht!

En de oude boeken verhalen dat de drie rovers broeder werden bij Vader Franciscus, en dat ze alle drie heilig werden.

Uit het boekje Kerstmis van de Priesters van het H. Hart te Bergen op Zoom, jaartal onbekend.

Schatkisten

Hoe vol waren de Schatkisten van oktober en november?

	<i>okt.</i>	<i>nov.</i>
<i>Aantal Schatkisten:</i>	33	18
Dagelijkse Toewijding	957	525
H. Mis	238	137
H. Communie	176	111
Geestelijke Communie	568	410
Offers	1.242	655
Tientjes	4.411	1.973
Bezoek aan het Allerheiligste	225	54
Meditatie	271	236
Goed Voorbeeld	898	391
Puntje	766	416

Puntje

Luister eens, de Puntjes voor december en januari zijn:

december: *Het weekplannetje van de Advent volgen!*
januari: *Gehoorzaam zijn!*

Beste Kruisvaarders,

We zijn alweer in de Adventstijd aangekomen! We zullen ons gedurende vier weken op de komst van onze Heiland Jezus Christus voorbereiden, om dan op 25 december Jezus' geboorte in de stal te Bethlehem te vieren.

De Adventstijd is een tijd van verlangen en voorbereiding. We zullen ons hart op tweevoudige manier op Jezus' komst voorbereiden.

Ten eerste door middel van ons bekend adventswEEKplannetje (zie binnenkant Schatkist). Dat is het Puntje van december.

Aan de hand van ons adventsplannetje zullen we datgene doen, waartoe de H. Johannes de Doper het joodse volk aanspoorde als voorbereiding op Jezus' komst: "*Doe boete! Bekeer u! Verricht goede werken!*"

In navolging van Johannes' boodschap roept de H. Kerk ons daarom in de Advent op tot *gebed* (dit doen we op zondag door het Benedictus te bidden), tot *boete* (niet snoepen, direct opstaan, kamer opruimen) en tot *aalmoezen geven* (meehelpen bij de afwas, tafeldekken, etc.)

Hangen we het adventsplannetje boven ons bed zodat we er elke dag onmiddellijk aan herinnerd worden. Zo zal onze ziel goed voorbereid en rijkelijk versierd zijn tegen de komst van Jezus. Indien jullie het dagelijks voorgestelde werkje hebben verricht, mogen jullie in de Adventstijd het Puntje aankruisen op de Schatkist!

Ten tweede zullen we dit jaar, naast het Puntje, ook meedoen aan de 'adventsoffertjes-actie'! Jezus wordt met Kerstmis als klein Kindje geboren om ons uiteindelijk door het grote Kruisoffer te verlossen. Jezus is de 'Man van Smarten' zoals Isaïas Hem noemt. De Man van het Offer. Wij moeten aan Jezus gelijkvormig worden om Hem vreugde te bereiden. Ook wij moeten offervaardig zijn. Met offertjes willen

wij de komst van het Jezuskind voorbereiden.

Jullie hebben waarschijnlijk reeds de affiche zien hangen. In elke kerk/kapel staat een lege houten kribbe. Leeg! O, wat zal dat hard zijn voor het kleine Jezuskind! Harde houten planken. Zo willen we Jezus niet ontvangen. Wij willen stro in de kribbe neerleggen. Naast de lege kribbe staat een emmer met stro. Telkens wanneer we in de Advent een offertje hebben verricht, mogen we zodra we in de kapel of kerk komen een strootje in Jezus' kribbe plaatsen. Zo zal Jezus een aangenamere kribbe vinden op Kerstmis.

Hopelijk brengen we tijdens de weekdagen vele offertjes! Tracht ze op te

schrijven of vraag aan mama en papa om na te gaan of dat wel een echt offertje was. Misschien kunnen zij ook helpen te onthouden hoeveel offertjes en dus strootjes we in Jezus' kribbe mogen neerleggen bij het eerste bezoek aan de kapel of kerk.

Om ons extra enthousiast te maken om vele offertjes als voorbereiding van Jezus' komst te verrichten, kunnen jullie in de Advent ook een mooie kerststal bijeen sparen. Indien jullie aan deze adventsoffertjes-actie meedoen en strootjes in de kribbe neerleggen, mogen jullie ook het aantal offertjes meedelen aan de E.K.-leidster. Voor een bepaald aantal offertjes kan je de sticker van Maria, Jozef, een schaap, de ezel, enz. verwerven. Breng je tijdens de Advent genoeg offertjes, dan is op Kerstmis de stal volledig gevuld!

Veel offermoed! Veel plezier!

Beste Kruisvaarders, het puntje voor de maand januari is de deugd van de gehoorzaamheid. Dat is een belangrijke deugd. Jezus zelf was heel gehoorzaam. Jezus is mens geworden en gekomen om ons te verlossen in gehoorzaamheid aan de wil van Zijn hemelse Vader. Jezus sprak: *“Mijn spijs is het de Wil van Mijn Vader te volbrengen!”* Hij was Zijn Vader gehoorzaam tot in de dood – tot de dood aan het Kruis. En dat bracht verlossing!

In de Kersttijd zullen wij ook vernemen dat Jezus zich onderwierp aan de wet van de Besnijdenis, en Maria aan de zuiveringswet in de Tempel. Deze wetten waren niet op hen van toepassing, maar toch onderwierpen zij zich

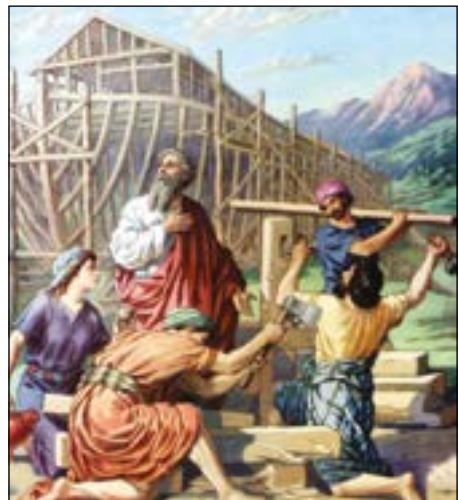

eraan. Een voorbeeld voor ons! Zij moesten niet gehoorzamen, maar deden het toch; wij moeten vaak wel gehoorzamen, maar doen het toch niet!

Het is belangrijk om het nieuwe jaar '2023' onmiddellijk goed te starten: gehoorzaam! Niet als een rebel of iemand met een eigen willetje of als een egoïst. Neen, we willen gehoorzame katholieke jongens en meisjes zijn!

In de H. Schrift hebben we naast Jezus en Maria nog grote voorbeelden van gehoorzaamheid. Denken we aan Noë die een groot schip (de ark) bouwde. Noë woonde in een land ver van de zee. Bijna in de woestijn. Maar toch gehoorzaamde Noë aan God. God gaf een bevel, dus Noë volbracht het. En inderdaad: het begon hard te regenen. Zo hard, dat de woonplaats van Noë een zee werd. Door de gehoorzaamheid werd Noë en zijn familie gespaard. Alle andere mensen die niet in de ark waren, verdronken.

Ook Abraham is een voorbeeld van gehoorzaamheid. God zelf testte de grootheid van Abrahams gehoorzaamheid. God verlangde dat hij zijn eniggeboren zoon Isaïc zou offeren. De zoon op wie de gehele toekomst rustte! Abraham had kunnen denken: dat doe ik niet! Dat is teveel! Dat wil

ik niet! De ene dag belooft God dat ik vele kleinkinderen zal hebben, dat er een groot volk uit mij zal groeien, en de andere dag wil God dat ik mijn enige zoon dood. Maar beste kinderen, Abraham ging met Isaïc de berg op om hem te offeren. Abraham wist dat God boven alles gehoorzaamd dient te worden: ook boven de eigen mening en eigen plannen. God zou wel andere wegen vinden om Zijn beloften te vervullen. En inderdaad! God stopte het offer door de hand van een engel en vervulde Zijn belofte. Uit Abraham en Isaïc groeide een groot volk: het joodse volk.

Beste Kruisvaarders, de H. Paulus schrijft in zijn brieven dat de gehoorzaamheid van kinderen een plicht is tegenover hun ouders (*Ef. 6, 1*) en aan God welgevallig is (*Kol. 3, 20*). We gehoorzamen onze ouders en hun helpers in onze opvoeding, omdat ze voor ons de plaats van God innemen. Als we hen gehoorzamen, gehoorzamen we aan God. Als we ongehoor-

zaam zijn, dan verachten we Gods wil. Passen we dus op! Natuurlijk gehoorzamen we onze ouders ook uit dankbaarheid omdat zij zoveel goede zaken voor ons verrichten: ze geven ons een plaats om te wonen, voedsel, kleding, ... We hebben naast God alles aan hen te danken! Gehoorzaamheid is erkenning van die weldaden. Een ongehoorzaam kind lijkt dus op een blind kind, die denkt niks van andere mensen te hebben gekregen. Wat een vergissing! Als we ongehoorzaam zijn, zondigen we tegen het vierde gebod.

Beste Kruisvaarders, de maanden december en januari zijn heel mooie maanden, omdat ze de Adventstijd en Kersttijd omvatten. Trachten we er alles aan te doen om deze maanden met de juiste geest te beleven: de maand december (Advent) door vele offertjes te brengen als voorbereiding op Jezus' komst en de maand januari door net zoals Jezus gehoorzaam te zijn. Goede moed! Altijd beter! Altijd hoger! Altijd blij!

Pater Matthias De Clercq
EK-Kruisridder

De Geschiedenis van de Kerk

Pastoor W. Nolet

De nieuwe tijd

De Kerk en het rationalisme

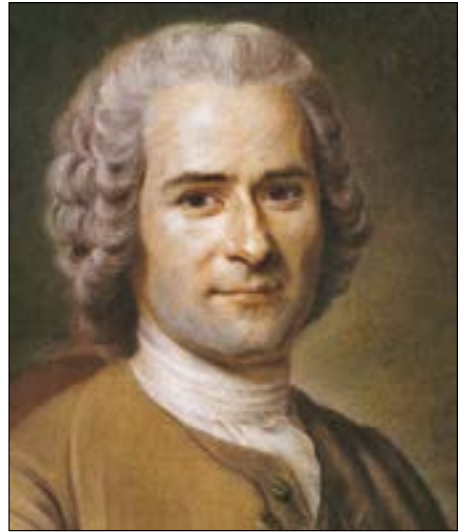
(Vervolg op : "... de geest van de Katholieke Kerk heeft dus de leiding in het Europese cultuurleven ...") Dat zou anders worden in de tweede helft van de 18^e eeuw. De hervorming van de Kerk na het Concilie van Trente bracht blijvende vruchten voort. Het binnenkerkelijk leven verloopt niet zonder schokken, zoals werd uiteengezet, maar het is gezond. Er is een goede geestelijkheid ontstaan, wier houding in de jaren van de Franse revolutie zeer gunstig afsteekt tegenover die van de geestelijkheid in de dagen van de reformatie; er is een brede kern van ijverige en overtuigde katholieken, die voor hun geloof wat over hebben. Maar de protestantse machten, Engeland en Pruisen, gaan de katholieke machten, Frankrijk en Oostenrijk, overvleugelen, waardoor de uiterlijke positie van de Kerk minder schitterend wordt; erger is, dat

onder degenen, die zich nog volgelingen van Luther en Calvijn noemden, velen uit verkeerd begrepen stelregels van hun voorgangers consequenties gingen trekken, die het geloof ondermijnden. De bezwaren van het Protestantisme tegen het Katholicisme gingen ze keren tegen elke vorm van Christendom, de "loutering" van de godsdienstige begrippen wilden ze voortzetten met behulp van de nieuwe vondsten van de natuurwetenschappen. De wijsbegeerte werd losgemaakt van het Christendom en men poogde met louter natuurlijke gegevens een stelsel te bouwen van natuurlijke godsdienst en natuurlijke zedeleer. Men noemt deze wijsgeren "naturalisten".

Het streven begint met de verbannen Fransman Descartes of Cartesius, die tussen 1629 en 1649 in verschillende plaatsen van ons land verbleef, en die, zelf een gelovig man, de onafhanke-

Descartes

Rousseau

lijkheid van de wijsbegeerte inleidde. Kort na hem komt, ook in ons land, Baruch Spinoza met zijn pantheïsme (leer dat de wereld (de stof) en God geheel gelijk zijn). Het naturalisme kreeg zijn grootste bloei in Engeland, vanwaar het door bemiddeling van Hollandse drukkerijen ingang vond in Frankrijk, waar de sinds het begin van de 18^e eeuw voortwoekerende zedeloosheid het ongeloof verspreidde, terwijl Rousseau in zijn “Contrat social” de beginselen van de Franse revolutie neerlegde. Uit Frankrijk vond het ongeloof zijn weg naar Duitsland, waar de grote wijsgeer Emmanuel Kant de grondslagen zelf van de wijsbegeerte aantastte.

In de tweede helft van de 18^e eeuw krijgt de ongelovige, niet minder anti-koninklijke dan anti-kerkelijke richting in Frankrijk beslist de overhand. Ze was voorbereid door Voltai-

re en verspreid door de Encyclopedie, waarvan Diderot en D’Alembert de hoofdredacteuren waren. Dat zij zich meester maakte van de regering, was voor de Kerk des te gevaarlijker, omdat Staat en Kerk inniger dan ooit met elkander verbonden waren, met een sterk overwicht aan de kant van de Staat.

Opheffing van de Jezuïetenorde

In deze tijd valt dan ook de eerste grote stormloop tegen de Kerk en wel tegen het hechtste bolwerk, de Sociëteit van Jezus. Deze had sinds haar stichting een zeer grote en zeer heilzame invloed uitgeoefend op het kerkelijk leven. Door de Geestelijke Oefeningen van de H. Ignatius, die zij allerwege gaven, door hun werkzaamheid in de opvoeding van de jeugd, door het steunen van het pauselijk gezag, door hun missie-arbeid

Pombal

stonden de Jezuïeten in de voorste rangen van de strijdende Kerk. Natuurlijk hadden de duizenden Jezuïeten ook duizenden fouten begaan, die nu tegen de hele Sociëteit worden uitgespeeld. Maar de oorzaak van de algemene stormloop, die eindigde met de opheffing van de Sociëteit, moet gezocht worden alleen in het verlangen van de vijanden van de Kerk om dit bolwerk van het Katholicisme neer te halen. Het begon in Portugal door Pombal, minister van Koning Josef Emmanuel, die van de Portugese kerk een nationale kerk wilde mak en in de trant van de Anglicaanse. Hij vond daarbij de Jezuïeten op zijn weg. Toen hij in 1750 zeven reducties (gebieden) in Paraguay, door de Jezuïeten bestuurd, overdeed aan Engeland, en de Indianen zich daartegen verzetten, gaf hij de schuld aan de paters en liet alle Jezuïeten uit de koloniën naar Portugal voeren. Van

Paus Benedictus XIV wist hij, daags voor diens overlijden in 1758, een bevel te krijgen, dat een visitatie van de Portugese Jezuïeten voorschreef. Onderzoek en oordeel hadden binnen 14 dagen hun beslag: de paters werd het biechthoren en prediken verboden. Clemens XIII (1758-1769) was vast besloten de Jezuïeten te beschermen, maar in 1758 nog gaf een aanslag op de koning aan Pombal, die de schuld op de paters wierp, aanleiding om al hun huizen in beslag te nemen en hun scholen te sluiten. Alle geprofeste leden van de orde werden op slecht uitgeruste schepen naar de pauselijke Staat gevoerd, de anderen werden opgesloten in gevangnissen, waar ze 17 jaar verbleven, verstoken zelfs van de H. Communie en van alle verkeer met de buitenwereld. De oude Pater Malagrida, die in de missie en in Portugal zijn sporen had verdiend, werd op 72-jarige leeftijd gewurgd.

Minister Choiseul

In Frankrijk verloren de Jezuïeten de steun van Lodewijk XV, toen zij weigerden de koning te absolveren (van zonde vrij te spreken), tenzij hij zijn verhouding met Madame de Pompadour verbrak. Minister Choiseul had toen vrij spel. In 1764 werd daar de orde feitelijk opgeheven. Spanje volgde het voorbeeld van Portugal: Minister Aranda zond in 1767 alle Jezuïeten uit Moederland en koloniën, 6.000 in aantal, naar Paus Clemens XIII. Weldra volgden Parma en Piacenza, Napels en Sicilië. Zo stonden de zaken, toen Clemens XIII in 1769 overleed. Hij had zonder succes voortdurend geprotesteerd tegen de vervolging van de Jezuïeten.

De kardinalen in het conclaaf stonden sterk onder de drang van de Bourbonse hoven en onder die drang kozen ze tot paus Kardinaal Ganganelli, die de naam aannam van Clemens XIV, en

Paus Clemens XIV

van wie de hoven verwachtten, dat hij de Sociëteit zou opheffen. De hoven bewerkten de nieuwe paus met bedreiging van geweld en schisma; deze hield stand, totdat ook Maria Theresia van Oostenrijk zich bij de vijanden van de Jezuïeten aansloot. Toen bezweek hij en tekende in 1773 het breve of pauselijke brief, waarbij de Sociëteit werd opgeheven. Geloofwaardige getuigen verzekeren, dat de paus na de ondertekening in onmacht viel en dat hij de volgende dag ten prooi was aan wanhoop. Een jaar later stierf hij, in zijn laatste ogenblikken bijgestaan door de H. Alfonsus Liguori.

Toch bleef de Sociëteit bestaan. Er was bepaald, dat het breve in alle huizen afzonderlijk moest afgekondigd worden om gevolg te hebben. Merkwaardigerwijze verbood Koning Frederik van Pruisen de afkondiging in zijn rijk; hij schreef aan Voltaire, dat hij de paters als opvoeders van de jeugd niet wilde missen. Eerst Frederik Willem II (1786-1797) liet het breve afkondigen, waarmee de orde uit Pruisen verdween. Catharina II van Rusland deed als Frederik II en in haar rijk is de Sociëteit blijven bestaan tot aan haar herstel in 1814. In Rusland is o.a. gevormd de beroemde Amsterdamse jongen Johannes Roothaan, die de eerste generaal zou zijn van de herstelde Orde.

De opheffing van de Sociëteit verwekte geen vreugde, maar bracht natuurlijk ook geen vrede. Later wordt de stormloop voortgezet in de grote revolutie.

Jaarprogramma 2022

Wanneer?	Waar?	Wat?
van t/m		
14-12	Gerwen	Gulden Mis
27-12	Moergestel (NL)	E.K.-Kerstkamp

Jaarprogramma 2023

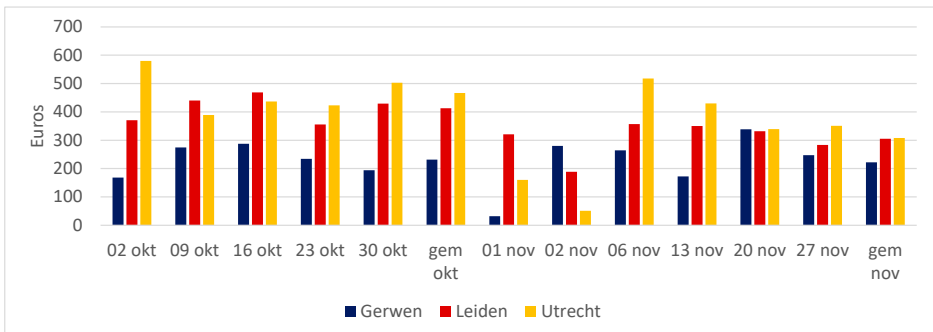
Wanneer?	Waar?	Wat?
van t/m		
08-01	Antwerpen	Gezinszondag (Pater L. Grün)
02-02	Zaitzkofen	Lagere wijdingen
10-04	Antwerpen	Geestelijke Oefeningen (gemengd)
26-02	Gerw./Lei./ Utr.	Vastenbezinning (+Derde Orde FSSPX)
25-03	Utrecht	Derde Orde FSSPX
18-05	Gerw./Lei./ Utr.	Eerste H. Communie
03-06	Utrecht	H. Vormsel (Mgr. De Galaretta)
11-06	Gerwen	Sacramentsprocessie
24-06	Utrecht	Derde Orde FSSPX
29-06	Ecône	Priesterwijding
01-07	Zaitzkofen (D)	Priesterwijding
02-07	Compostella (ES)	Fietstocht met Broeder René Maria
24-07	Antwerpen	Geestelijke Oefeningen (gemengd)
30-07	nader te bepalen	EK-jongens/meisjeskamp
26-08	Nederland	Bedevaart Gorcum-Brielle
16-09	Bonheiden (B)	Sportdag van de Traditie
30-09	Utrecht	Derde Orde FSSPX, bedevaart
07-10	Banneux	Bedevaart District Benelux
11-09	Antwerpen	Mariale Retraite (gemengd)
21-10	Gerwen	Aanbiddingsdag
28-10	Utrecht	Derde Orde FSSPX

Onze Overledenen

Hr.	M.	Soputan	Tiel	02	12	2013
Mej.	P.E.M.T.	van Erp	Waalre	04	12	2021
Mevr.	J.H.	Breebaart-Wagenaar	Krommenie	05	12	2009
Mevr.	M.C.	Peijnenborg-Hamers	Tilburg	06	12	1987
Hr.	P.A.	Galama	Hoorn	06	12	1997
Hr.	J.	Hoogland	Rijswijk	07	12	1992
Mej.	E.H.M.L.	van Kessel	's Hertogenbosch	07	12	2021
Mevr.	M.	Franssen-Saelmans	Steyl	08	12	2000
Mevr.	M.W.G.	Bongers-Mul	Montzen (B)	09	12	1988
Mevr.	P.M.	Bongers-Hüneker	Aarle-Rixtel	09	12	2001
Mevr.	A.J.	Hoogland-Kok	Emmen	09	12	2010
Mevr.	W.M.	Galama	Amersfoort	09	12	2011
Mej.	M.P.	van Kemenade	Geldrop	10	12	2000
Mevr.	N.W.T.T.	Kweldam-Senders	Schagen	10	12	2019
Hr.	J.J.	Joosen	Breda	12	12	2000
Hr.	W.J.R.	Koekkoek	Amsterdam	14	12	1995
Mevr.	S.J.W.	Smeets	Soesterberg	18	12	2004
Mevr.	J.S.	Besouw-de Bruin	Grubbenvorst	19	12	2002
Mevr.	M.N.	van Dijk- de Gouw	Tilburg	19	12	2004
Hr.	J.J.M.	Gadiot	Heerlen	28	12	2000
Hr.	N.J.R.	van Doeveren	Delft	29	12	1988
Hr.	J.H.	van Stijn	Sliedrecht	30	12	1990
Hr.	G.B.	Meulman	Nieuwe Pekela	30	12	2003
Hr.	B.J.	Frederiks	's Hertogenbosch	31	12	2010
Mevr.	G.H.	Haugk-Langerbeins	Utrecht	01	01	2006
Hr.	J.F.	Koks	Maastricht	02	01	2016
Mej.	A.M.	Simonis	Den Haag	03	01	2020
Hr.	R.W.L.M.	Duetz	Houten	03	01	2021
Mevr.	Th.M.	Schijffelen-Miedema	Voorburg	04	01	2021
Hr.	H.H.	Pelgrom	Ede	05	01	2000
Mevr.	H.	Vermeulen-Lurneij	Maastricht	08	01	1992
Hr.	W.A.P.	Bakermans	Wageningen	08	01	1994
Mevr.	A.	Suerink-Scholten	Arnhem	11	01	1996
Mevr.	A.M.	v. Avesaat-Burhenne	Tegelen	11	01	2002
Mevr.	A.F.M.	Messing-Bakker	Amersfoort	14	01	2009
Mej.	M.W.	Schretlen	As (B)	16	01	2002

Hr.	J.A.	Daniëls	Nootdorp	18	01	1987
Mevr.	M.G.H.	Huberts-Hendriks	Venlo	20	01	2019
Hr.	M.	van de Linden	Eindhoven	21	01	2006
Hr.	R.R.	Freeman	Valkenswaard	21	01	2007
Mej.	H.P.	van Vugt	Nuenen	21	01	2020
Hr.	A.M.	van Os	Groesbeek	24	01	2009
Mevr.	E.J.	van Diggele	Rotterdam	24	01	2011
Hr.	J.T.	Vloet	Boxmeer	25	01	1998
Hr.	P.L.	Tan	Amsterdam	25	01	2003
Mevr.	J.P.	Kühr-Langras	Leidschendam	30	01	2016
Hr.	J.W.	Jongorius	Utrecht	31	01	2021

Collecten in de maand oktober en november 2022

De **missiecollecte** van Nederland op 23 oktober jl. voor de bouw van het klooster van onze zusters in de missie van Gabon heeft € 1.429,92 opgebracht. **Hartelijk dank!**

**Onderstaand gebed kunt u gebruiken voor de huiszegening met
driekoningenwater en wierook!**

Zegen, o Heer, almachtige God, dit huis, opdat daarin mogen wonen gezondheid, kuisheid, kloekmoedige deugd, ootmoed, goedheid, zachtmoedigheid, vervulling van de wet en dankbaarheid jegens God, de Vader en de Zoon en de heilige Geest; en deze zegen mag blijven over dit huis en al zijn bewoners. Door Christus onze Heer. Amen.

**Met gezegend krijgt schrijft u volgende formule boven de voor- en
achterdeur (of op de bovendorpel):**

20 + C + M + B + 23

Betekenis van deze formule:
Christus mansionem benedicat! (Christus moge dit huis zegenen!)

Kalender Gerwen

December

do.	1	17.30	Lof	Eerste donderdag v.d. maand, Votiefmis
		18.30	H. Mis	O.H.J.Chr. Hogepriester (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent (3 ^e kl.)
vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart
		18.30	H. Mis	van Jezus (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent en H. Bibiana, maagd en mart.
za.	3	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent en H. Franciscus-Xaverius, bel.; daarna uitstelling tot 12.30 uur
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	4	10.30	Hoogmis	2^e zondag v.d. Advent (1^e kl.); kinderzegen
ma.	5	18.30	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.); ged. H. Sabbas, abt
di.	6	18.30	H. Mis	H. Nicolaas, biss. en bel. (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent
wo.	7	7.15	H. Mis	H. Ambrosius, biss., bel. en kerkl. (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent
do.	8	18.00	Lof	Onbevleete Ontvangenis v.d. H. Maagd Maria (1^e kl.); ged. v.d. Advent
		19.00	gez. H. Mis	
vr.	9	7.15	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.)
za.	10	-----	geen H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.); ged. H. Melchiades, paus en mart.
zo.	11	10.30	Hoogmis	3^e zondag v.d. Advent (1^e kl.), Gaudete
ma.	12	18.30	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.)
di.	13	18.30	H. Mis	H. Lucia, maagd en mart. (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent
wo.	14	6.30	gez. H. Mis	Gulden Mis ; ged. v.d. Quatertemperdag in de Advent; <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
do.	15	17.30	Lof	v.d. Advent (3 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	
vr.	16	7.15	H. Mis	Quatertemperdag in de Advent (2 ^e kl.); ged. H. Eusebius, biss. en mart.; <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
za.	17	9.00	H. Mis	Quatertemperdag in de Advent (2 ^e kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	18	10.30	Hoogmis	4^e zondag v.d. Advent (1^e kl.)
ma.	19	18.30	H. Mis	v.d. Advent (2 ^e kl.)
di.	20	18.30	H. Mis	v.d. Advent (2 ^e kl.)

wo.	21	7.15	H. Mis	H. Thomas, apostel (2 ^e kl.); ged. v.d. Advent
do.	22	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	v.d. Advent (2 ^e kl.)
vr.	23	7.15	H. Mis	v.d. Advent (2 ^e kl.)
za.	24	9.00	H. Mis	Vigilie v. Kerstmis (1 ^e kl.)
		23.00	Kerstwake	
zo.	25	0.00	Nachtmis	Hoogfeest v. Kerstmis (1^e kl.);
		9.45	Dageraadsmis	ged. H. Anastasia, mart. (<i>In deze Mis is geen preek en geen Communie-uitreiking.</i>)
		10.30	Dagmis	
ma.	26	10.30	Hoogmis	Tweede Kerstdag, H. Stefanus, eerste mart. (2^e kl.); ged. v.h. octaaf
di.	27	6.30	H. Mis	H. Johannes, apostel en evangelist (2 ^e kl.); ged. v.h. octaaf
wo.	28	-----	geen H. Mis	HH. Onnozele Kinderen, mart. (2 ^e kl.); ged. v.h. octaaf
do.	29	-----	geen H. Mis	v.h. octaaf v. Kerstmis (2 ^e kl.); ged. H. Thomas v. Canterbury, biss. en mart.
vr.	30	7.15	H. Mis	v.h. octaaf v. Kerstmis (2 ^e kl.)
za.	31	9.00	H. Mis	v.h. octaaf v. Kerstmis (2 ^e kl.); ged. H. Sylvester, paus en bel.; daarna kort Lof met Te Deum (<i>volle aflat</i>)

Januari

zo.	1	10.30	Hoogmis	Octaafdag v. Kerstmis, Besnijdenis v.d. Heer (1^e kl.); voor de Mis Veni Creator (volle aflat); kinderzegen; verplichte feestdag
ma.	2	18.30	H. Mis	Feest v.d. H. Naam Jezus (2 ^e kl.)
di.	3	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
wo.	4	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
do.	5	17.30	Lof	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Telesphorus, paus en mart.; <i>daarna wijding Driekoningenwater</i>
		18.30	H. Mis	
vr.	6	18.00	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Verschijning v. Onze Heer, Driekoningen (1^e kl.); na de Mis zegening v. wierook en krijt
		19.00	gez. H. Mis	
za.	7	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); daarna uitstelling tot 12.30 uur
zo.	8	10.30	Hoogmis	1^e zondag na Driekoningen, Feest v.d. H. Familie (2^e kl.); na de Mis toewijding v.d. gezinnen aan de H. Familie
ma.	9	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)

di.	10	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
wo.	11	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Hyginus, paus en mart.
do.	12	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
vr.	13	7.15	H. Mis	Gedachtenis v.h. Doopsel v. Onze Heer (2 ^e kl.)
za.	14	9.00	H. Mis	H. Hilarius, biss. en kerkl. (3 ^e kl.); ged. H. Felix, mart.
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	15	10.30	Hoogmis	2^e zondag na Driekoningen (2^e kl.)
ma.	16	18.30	H. Mis	H. Marcellus I, paus en mart. (3 ^e kl.)
di.	17	18.30	H. Mis	H. Antonius, abt (3 ^e kl.)
wo.	18	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Prisca, maagd en mart.; begin v.d. Internationale Bidweek voor de Eenheid v.d. Christenen
do.	19	17.30	Lof	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Marius en gez., mart. en H. Kanut, koning van Denemarken, mart.
		18.30	H. Mis	
vr.	20	7.15	H. Mis	H. Fabianus, paus en H. Sebastianus, mart. (3 ^e kl.)
za.	21	9.00	H. Mis	H. Agnes, maagd en mart. (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	22	10.30	Hoogmis	3^e zondag na Driekoningen (2^e kl.)
ma.	23	18.30	H. Mis	H. Raymundus v. Pennafort, bel. (3 ^e kl.); ged. H. Emerentiana, maagd en mart.
di.	24	18.30	H. Mis	H. Timotheus, biss. en mart. (3 ^e kl.)
wo.	25	7.15	H. Mis	Bekering v.d. H. Paulus, apostel (3 ^e kl.)
do.	26	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Polycarpus, biss. en mart. (3 ^e kl.)
vr.	27	7.15	H. Mis	H. Johannes Chrysostomus, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
za.	28	9.00	H. Mis	H. Petrus Nolascus, bel. (3 ^e kl.); ged. H. Agnes, maagd en mart.
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	29	10.30	Hoogmis	4^e zondag na Driekoningen (2^e kl.)
ma.	30	18.30	H. Mis	H. Martina, maagd en mart. (3 ^e kl.)
di.	31	18.30	H. Mis	H. Johannes Bosco, bel. (3 ^e kl.)

Februari

wo.	1	7.15	H. Mis	H. Ignatius, biss. v. Antiochië en mart. (3 ^e kl.)
do.	2	18.00	Lof	

		19.00	Kaarswijding, Opdracht v. Jezus in de Tempel, Maria Lichtmis Processie, (2 ^e kl.) gez. H. Mis
vr.	3	17.30	Lof
		18.30	H. Mis
za.	4	9.00	H. Mis
		10.30	Onderricht
		10.30	Hoogmis
zo.	5		

Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart van Jezus (3^e kl.); ged. H. Blasius, biss. en mart.; *Blasiuszegen*

Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3^e kl.); ged. H. Andreas Corsini, biss. en bel.; daarna uitstelling tot 12.30 uur

Godsdienstlessen

Zondag Septuagesima (2^e kl.); kinderzegen

Activiteiten in Gerwen

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdag 3 en 17 dec.; 14, 21 en 28 jan.; 4 febr. (van 10.30-12.00 uur)

J.K.I.-bijeenkomsten: 9, 10 en 11 dec. (Antwerpen) en 8 jan.

E.K.-bijeenkomsten: 27-29 dec. en 15 jan.

Geloofsverdieping volwassenen: 16 jan.

Gebedsinitiatief: na de Hoogmis op de eerste zondag van de maand

- Heren: 1. bekeringen en 2. heiliging van het familieleven

- Dames: 3. roepingen

Kalender Leiden

December

vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart van Jezus (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent en H. Bibiana, maagd en mart.
		18.30	H. Mis	
za.	3	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent en H. Franciscus-Xaverius, bel.; daarna uitstelling tot 13.00 uur
		10.20	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	4	10.30	Hoogmis	2^e zondag v.d. Advent (1^e kl.); kinderzegen
do.	8	19.00	gez. H. Mis	Onbevleete Ontvangenis v.d. H. Maagd Maria (1^e kl.); ged. v.d. Advent; tijdens de Mis conversie; aansluitend toetreding tot Militia Immaculatae

vr.	9	18.30	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.)
za.	10	9.00	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.); ged. H. Melchiades, paus en mart.
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	11	10.30	Hoogmis	3^e zondag v.d. Advent (1^e kl.), <i>Gaudete</i>
vr.	16	18.30	H. Mis	Quatertemperdag in de Advent (2 ^e kl.); ged. H. Eusebius, biss. en mart.; <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
za.	17	12.00	Huwelijksmis	ged. Quatertemperdag in de Advent (2 ^e kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	18	10.30	Hoogmis	4^e zondag v.d. Advent (1^e kl.)
vr.	23	18.30	H. Mis	v.d. Advent (2 ^e kl.)
za.	24	9.00	H. Mis	Vigilie v. Kerstmis (1 ^e kl.)
		23.00	Kerstwake	
zo.	25	0.00	Nachtmis	Hoogfeest v. Kerstmis (1^e kl.);
		9.45	Dageraadsmis	ged. H. Anastasia, mart. (<i>In deze Mis is geen preek en geen Communie-uitreiking.</i>)
		10.30	Dagmis	
ma.	26	10.30	Hoogmis	Tweede Kerstdag, H. Stefanus, eerste mart. (2^e kl.); ged. v.h. octaaf
wo.	28	10.30	H. Mis	HH. Onnozele Kinderen, mart. (2 ^e kl.); ged. v.h. octaaf
vr.	30	18.30	H. Mis	v.h. octaaf v. Kerstmis (2 ^e kl.)
za.	31	9.00	H. Mis	v.h. octaaf v. Kerstmis (2 ^e kl.); ged. H. Sylvester, paus en bel.; daarna Lof met Te Deum (<i>volle aflat</i>)

Januari

zo.	1	10.30	Hoogmis	Octaafdag v. Kerstmis, Besnijdenis v.d. Heer (1^e kl.); voor de Mis <i>Veni Creator (volle aflat); kinderzegen; verplichte feestdag</i>
do.	5	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Telesphorus, paus en mart.; daarna wijding Driekoningenwater
vr.	6	<u>18.00</u> <u>19.00</u>	Lof gez. H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand, Verschijning v. Onze Heer, Driekoningen (1^e kl.); na de Mis <i>zegening v. wierook en krijt</i>
za.	7	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Hungerus, biss. en bel. (Bisdom Rotterdam); daarna uitstelling tot 13.00 uur
zo.	8	10.30	Hoogmis	1^e zondag na Driekoningen, Feest v.d. H. Familie (2^e kl.); na de Mis <i>toewijding v.d. gezinnen aan de H. Familie</i>

vr.	13	18.30	H. Mis	Gedachtenis v.h. Doopsel v. Onze Heer (2° kl.)
za.	14	9.00	H. Mis	H. Hilarius, biss. en kerkl. (3° kl.); ged. H. Felix, mart.
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	15	10.30	Hoogmis	2° zondag na Driekoningen (2° kl.)
vr.	20	18.30	H. Mis	H. Fabianus, paus en H. Sebastianus, mart. (3° kl.)
za.	21	9.00	H. Mis	H. Agnes, maagd en mart. (3° kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	22	10.30	Hoogmis	3° zondag na Driekoningen (2° kl.)
vr.	27	18.30	H. Mis	H. Johannes Chrysostomus, biss. en kerkl. (3° kl.)
za.	28	9.00	H. Mis	H. Petrus Nolascus, bel. (3° kl.); ged. H. Agnes, maagd en mart.
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	29	10.30	Hoogmis	4° zondag na Driekoningen (2° kl.)

Februari

do.	2	19.00	Kaarswijding, Processie, gez. H. Mis	Opdracht v. Jezus in de Tempel, Maria Lichtmis (2° kl.)
vr.	3	17.30 18.30	Lof H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart van Jezus (3° kl.); ged. H. Blasius, biss. en mart.; <i>Blasiuszegen</i>
za.	4	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3° kl.); ged. H. Andreas Corsini, biss. en bel.; daarna uitstelling tot 13.00 uur
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	5	10.30	Hoogmis	Zondag Septuagesima (2° kl.); kinderzegen

Activiteiten in Leiden

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdag 3, 10 en 17 dec.; 14, 21 en 28 jan.; 4 febr. (van 10.20-12.00 uur)

E.K.-bijeenkomsten: 11 dec. en 8 jan.

J.K.I.-bijeenkomsten: 9, 10 en 11 dec. (Antwerpen) en 15 jan.

Geloofsverdieping volwassenen en M.I.: 19 dec. en 23 jan.

Gebedsinitiatief: voor roepingen: na de Hoogmis op de derde zondag van de maand

Kalender Utrecht

December

vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart van Jezus (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent en H. Bibiana, maagd en mart.
		18.30	H. Mis	
za.	3	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent en H. Franciscus-Xaverius, bel.; daarna uitstelling tot 13.00 uur
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	4	10.30	Hoogmis	2 ^e zondag v.d. Advent (1 ^e kl.); kinderzegen
do.	8	19.00	gez. H. Mis	Onbevleete Ontvangenis v.d. H. Maagd Maria (1 ^e kl.); ged. v.d. Advent; aansluitend toewijding aan de mensgeworden Wijsheid door Maria's handen (Gr. de Montfort)
vr.	9	18.30	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.)
za.	10	9.00	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.); ged. H. Melchiades, paus en mart.
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	11	10.30	Hoogmis	3 ^e zondag v.d. Advent (1 ^e kl.), <i>Gaudete</i>
vr.	16	18.30	H. Mis	Quatertemperdag in de Advent (2 ^e kl.); ged. H. Eusebius, biss. en mart.; <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
za.	17	9.00	H. Mis	Quatertemperdag in de Advent (2 ^e kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	18	10.30	Hoogmis	4 ^e zondag v.d. Advent (1 ^e kl.)
vr.	23	18.30	H. Mis	v.d. Advent (2 ^e kl.)
za.	24	9.00	H. Mis	Vigilie v. Kerstmis (1 ^e kl.)
		23.00	Kerstwake	
zo.	25	0.00	Nachtmis	Hoogfeest v. Kerstmis (1 ^e kl.); <i>tijdens de Mis conversie</i>
		9.45	Dageraadsmis	in de Dageraadsmis ged. H. Anastasia, mart. (<i>In de Dageraadsmis is geen preek en geen Communie-uitreiking.</i>)
		10.30	Dagmis	
ma.	26	10.30	Hoogmis	Tweede Kerstdag, H. Stefanus, eerste mart. (2 ^e kl.); ged. v.h. octaaf
vr.	30	-----	geen H. Mis	v.h. octaaf v. Kerstmis (2 ^e kl.)

za. 31 9.00 H. Mis v.h. octaaf v. Kerstmis (2° kl.); ged. H. Sylvester, paus en bel.; daarna Lof met Te Deum (*volle aflaat*)

Januari

zo. 1 10.30 Hoogmis **Octaafdag v. Kerstmis, Besnijdenis v.d. Heer** (1° kl.); *voor de Mis Veni Creator (volle aflaat); kinderzegen; verplichte feestdag*

do. 5 18.30 H. Mis door de week (4° kl.); ged. H. Telesphorus, paus en mart.; *daarna wijding Driekoningenwater*

vr. 6 18.00 Lof **Eerste vrijdag v.d. maand, Verschijning v. Onze Heer, Driekoningen** (1° kl.); na de Mis
19.00 gez. H. Mis *zegening v. wierook en krijt*

za. 7 9.00 H. Mis Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevleete Hart v. Maria (22 aug.) (3° kl.); daarna uitstelling tot 13.00 uur

zo. 8 10.30 Hoogmis **1° zondag na Driekoningen, Feest v.d. H. Familie** (2° kl.); *na de Mis toewijding v.d. gezinnen aan de H. Familie*

vr. 13 18.30 H. Mis Gedachtenis v.h. Doopsel v. Onze Heer (2° kl.)
za. 14 9.00 H. Mis H. Hilarius, biss. en kerkl. (3° kl.); ged. H. Felix, mart.

10.30 Onderricht *Godsdienstlessen*

zo. 15 10.30 Hoogmis **2° zondag na Driekoningen** (2° kl.)

vr. 20 18.30 H. Mis H. Fabianus, paus en H. Sebastianus, mart. (3° kl.)

za. 21 9.00 H. Mis H. Agnes, maagd en mart. (3° kl.)

10.30 Onderricht *Godsdienstlessen*

zo. 22 10.30 Hoogmis **3° zondag na Driekoningen** (2° kl.)

vr. 27 18.30 H. Mis H. Johannes Chrysostomus, biss. en kerkl. (3° kl.)

za. 28 9.00 H. Mis H. Petrus Nolascus, bel. (3° kl.); ged. H. Agnes, maagd en mart.

10.30 Onderricht *Godsdienstlessen*

zo. 29 10.30 Hoogmis **4° zondag na Driekoningen** (2° kl.)

Februari

do. 2 **19.00** Kaarswijding, Processie, Opracht v. Jezus in de Tempel, Maria Lichtmis
gez. H. Mis (2° kl.)

vr.	3	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart van Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Blasius, biss. en mart.; <i>Blasiuszegen</i>
		18.30	H. Mis	
za.	4	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Andreas Corsini, biss. en bel.; daarna uitstelling tot 13.00 uur
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	5	10.30	Hoogmis	Zondag Septuagesima (2^e kl.); kinderzegen

Activiteiten in Utrecht

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdagen 3, 10 en 17 dec.; 14, 21 en 28 jan.; 4 febr. (van 9.30-10.30 uur)

Bespreking missaal (voor allen): 4 dec. en 5 febr. 13.00 uur

J.K.I.-bijeenkomsten: 9, 10 en 11 dec. (Antwerpen) en 8 jan.

Geloofsverdieping jeugd: 18 dec.; 15, 22 en 29 jan.

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Leiden

Utrecht

Oude St. Clemenskerk

Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 57

Kapel O.L.V. van de
Rozenkrans

Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden

Telefoon
+31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 60

St. Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21
3512 GS Utrecht

Telefoon
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 63

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.
In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschikking. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

Pater C. de Beer: c.debeer@fsspx.email

Pater K. Huysegems: p.huysegems@googlemail.com

Pater M. De Clercq: m.declercq@fsspx.email

**Steun het
Informatie-
blad!**

Bankrekening

Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23

5674 RR Nuenen

IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90

BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)

Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 567 13 97

Op zondag Hoogmis om 9.30 uur

De erediensten worden verzorgd
door de priesters van de
Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295
D-45356 Essen
Telefoon +49 (0) 20 166 49 22

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755
H. Mis

- zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
- ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
- ma., di. 7.00 uur
- wo, za. 7.30 uur
- do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Kopijsluiting IB 336

Vrijdag 13 januari 2023

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- een eenmalige overschrijving.

U vindt ons ook op internet

- www.stpiusx.nl
- www.stpiusx.be

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: een uur vóór de H. Mis, tot ten laatste 10 minuten vóór de Mis, eventueel ook na de Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis bedraagt: € 18,00.

2 Voorwoord

VAN DE PRIESTERBROEDERSCHAP

3 Preek van Mgr. Marcel Lefebvre

8 De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw: Koningin van de Profeten, bid voor ons.

MILITIAE IMMACULATAE

13 Het ware gezicht van de Vrijmetselarij

TERUGBLIKKEN

20 Zondag 31 juli t/m vrijdag 12 augustus: Zomerkamp in Aarle-Rixtel

22 Zaterdag 27 en zondag 28 augustus: Bedevaart Gorcum - Brielle

EUCCHARISTISCHE KRUISTOCHT

26 Uitleg van de intentie – Bekeerlinge klimt in de stamboom van de Verlosser: Ruth.

38 Het Kerstfeest van de drie rovers

44 Schatkisten

45 Puntje

49 De Geschiedenis van de Kerk

VAN DE PRIORIJ

53 Jaarprogramma 2022

54 Onze Overledenen

55 Collecten in de maand oktober en november 2022

57 Kalender Gerwen

60 Kalender Leiden

63 Kalender Utrecht

65 Nieuwe boeken:

De Katholieke Catechismus over de kerkelijke crisis

Leidraad voor de Biecht

66 Onze adressen in Nederland

67 District Benelux

67 Colofon